

مہسلہ ویژدان

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی



زنجیره‌ی پوښنځیری

*

خاوه‌نی ټیټباز: شهوکه‌ت شیخ به‌زین

سهرنووسیار: به‌دران ټه‌مه‌د هه‌یب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

ئەحمەد موختار جاف

مەسەلەى وىژدان

يان: چۆن بووم بەخانەدان

چىرۆكىكى كوردىيە

پېشەكى و لىكۆلېنەوہ:

دكتور ئىحسان فوناد

ناوی کتیب: مه‌سه‌له‌ی ویزدان - چیرۆکی کوردیه
نووسینی: ئەحمەد موختار جاف
پیشه‌کی و لیکۆلینه‌وه: دکتۆر ئیحسان فوئاد
بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ٦٨٥
پیت لیدان: سه‌ه‌ند سه‌رتیپ
هه‌له‌گری: به‌دران ئەحمەد حەبیب
ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: کارزان عەبدولحەمید
به‌رگ: مریه‌م موته‌قییان
چاپی دووهم - هه‌ولێر - ٢٠٠٨
له کتیبخانه‌ی گشتیی هه‌ولێر ژماره (٩٧٣) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوه‌تی

پیشکشہ...

* بهگیانی پاکی باوکم کہریم بهگی ہمہد بهگی قادر پاشا
کہ ہم دستنوسہی لہتہک چہند یادگار یکی کہدا پاراست،
لہ سووتان و فہوتان.
* بہہموو ئہدہب پەرورانی ولاتہکہم!

لہ خہو ہہلسن درہنگہ میللہتی کورد خہو زہررتانہ
ہہموو تہئریخی عالہم شاہیدی فہزل و ہونہرتانہ
دہساتی کوشن ئہی قہومی نہجیب و بیگہس و مہزلووم
بہگورجی قہتعی کہن ئہو ریگہ دوورہی وا لہبہرتانہ

پیشه‌کی

نوسه‌ران و شاعیرانی دلسۆزی میلله‌تی کورد، گه‌لی یادگاری به‌نرخ و به‌سۆزیان بۆ به‌جی هیشتوین که له‌بەر باری هه‌میشه ئالۆزاوی کۆمه‌لی کورده‌واری و کزیی توانای چاپه‌مهنی، له وهختی خۆیدا هه‌روا له کون و قوژبنی تاریکدا بی ناز ماونه‌ته‌وه. ونبوون و فهوتانی ئەم ده‌ستنووسه به‌نرخانه، زیانیکی ئیجگار گه‌وره‌ی داوه له سامانی زانیاری و ئەده‌بی نه‌ته‌وه‌ییی میلله‌ته‌که‌مان، وه لیکۆلینه‌وه و میژووی ئەده‌بی میلله‌ته‌که‌مانی شیواندوو و پچر پچر کردوو. جا بۆیه - به‌لای منه‌وه - هه‌ولێ دۆزینه‌وه‌ی ئەم یادگار به‌نرخانه له‌گه‌ل ئەو هه‌موو ئەرك و ئاره‌ق رشتنه‌ی تووشی ئەو که‌سانه ده‌بیت، بۆ ئەم مه‌به‌سته پیرۆزه کۆشش ده‌که‌ن پێویستی به‌که‌می سه‌رشانی هه‌موو نوسه‌ر و شاعیر و ئەده‌به‌په‌روه‌ریکی میلله‌ته‌که‌مانه.

منیش ئەمرۆ خۆم گه‌لی به‌به‌ختیار ده‌زانم که به‌شیکێ بچووکێ ئەم ئەرکه پیرۆزه جیبه‌جی ده‌که‌م به‌بلا و کردنه‌وه‌ی ده‌ستنووسیکی به‌نرخێ شاعیری گه‌وره‌ی کورد ئەحمه‌د موختار به‌گ. ئەحمه‌د موختار به‌گی جاف شاعیری جوانه‌مه‌رگ به‌هۆنراوه به‌سۆزه‌کانی شوینیکی ره‌نگینی بۆ خۆی به‌جی هیشتوو له ئەده‌بی کوردیدا، به‌لام وه‌ک له‌م ده‌ستنووسه‌وه ده‌رده‌که‌وێت ئەحمه‌د به‌گ شاعیریکی گه‌وره‌ نییه و به‌س، به‌لکو ده‌ستیکی بالاشی هه‌یه له نووسینی چیرۆکدا.

ئەم چیرۆکه‌ی ئەحمه‌د موختار جاف له هونه‌ری چیرۆکنووسیدا شوینیکی ناوه‌نجیی هه‌یه له نیوان چیرۆکی کورت و پۆماندا (چیرۆکی درێژ)، واته‌ ئه‌و بابته‌یه که له زمانه ئه‌وروپاییه‌کاندا پێ ده‌وتریت Nouvelle (povist) story⁽¹⁾، چیرۆکی له‌م بابته به‌شیوه‌یه‌ک داده‌پێژریت

(1) "povist" به‌زمانی پووسی.

که پروداوهکانی ماوهیهکی دور و دریژتر داگیر دهکن بهبهراورد لهگهڼ چیرۆکی کورتدا - که تهنیا پارچهیهکی بچوکی ژیان پرون دهکاتهوه و بهدوری ژبانی یهک دوو کهسدا دهسوورپتهوه - بهشیوهیهکی گشتی - له کاتیکیدا ئهم سهر گوزشتهیهی ئهممه موختار جاف نووسیویهتی پالنهوانهکانی زورتر و همهپهنگن له پایه کی کومه لایهتی و خوورپه وشت و ههلسوکه وتیاندا (۲).

سهرکهوتنی چیرۆکنووس تا رادهیهکی زور بهستراوه بهچونیتیی ههلبژاردنی پالنهوانی چیرۆکه کهیهوه. له م کاره دا ئهممه موختار بهراستی وردی پیشان داوه. مهسهلهی ویزدان، بهسهرهاتی پر له ئازار و ئهشکه نهجهی له دهستچوونی ویزدانی ئاده میزادیکی ساکاره له کومه لایکیدا که ویزدان به لایه وه ههر بو ناوه و نرخ و بوونی نییه. بو مه بهستی شیکردنه وهی ناته واوی و زولم و زوری کومه لایهتی، نووسه ر پالنهوانه کهی زور باش ههلبژاردوه. زورابه فهندی له خیزانیکی ههژاردا بی دایک و باوک پهروه رده بووه، نیمچه خوینده واریکه تازه دهستی گهیشته وه ته پاره ی مووچه خووری، خاوهنی بیروباوهریکی تایبهتی نییه، سه رمایه کهی ته نیا، ساکاری و راستگویی خویهتی. له سه ره تادا به تایبهتی پیش ئه وهی ببیت به مووچه خوور، ساویلکه و بی فروفیل له هه موو شوینیکی که ئیشی تیا دهکات به دوای ویزداندا دهگه ریت و خول دهخوات. به لام بیهووده، له دواییدا ناکۆکیه کی به تین پهیدا ده بیت له نیوان ویزدان و پاکیه تی ئهمدا و

(۲) لام وایه وهختی ئه وه هاتوه، له زمانی ئه ده بیماندا بو هه ریه کی له م به شانیهی چیرۆک ناویکی تایبهتی دابننن، بو ئه وهی به ته واوی جیگیر ببی و هه موو که سی و به کاری به نینی به تایبهتی له لیکۆلینه وه دا. بو نمونه ده توانین بو چیرۆکی دریژ وشه ی رومان به کار به نین، بو story که ناوه راسته له نیوانی رومان و چیرۆکی کورتدا وشه ی سه رگوزشته به کار به نین، وه بو چیرۆکی کورت short story کورته چیرۆک به کار به نین.

ساخته‌بازی و بی‌ویژدانیی ئەو دەستەوبەرەییە دەکەوێتە ناویەوه. کاکلی
چیرۆکەکه پیشاندانی ئەم ناکۆکییە.

نووسەر بۆ دەرختنی ئەم ناکۆکییە، هەروا له خۆیەوه رێستە
هەڵنابەستیت، بەلکو وەستایانە هەلوێست و پلەیی ئەم ناکۆکییە له رێی
گفتوگۆوه دەردهخات.

زمانی ئەم گفتوگۆکردنە بەشیوەیەکی زۆر جوان نووسراوه، ورد و
گونجاوه لهگەڵ پایەیی کۆمەڵایەتی و خوورپوشت و نەفسیەتی ئەو
کەسانەیی هاوبەشیی کارەساتی له دەستچوونی ویژدانی پالەوانی
چیرۆکەکه دەکەن، ئەم ویژدانەش پلە بەپلە نیگارکێش کراوه، خەریکه له
دەست دەچیت و سەرله‌نوێ هەل دەداتەوه هەتا له دواپیدا بەتەواوی کز
دەبیت و بەرهو نشیو و زەلکاوی بی‌ویژدانەکان دەخزیت و نوقم دەبیت.

نووسەر زمانیکی ساکاری بی‌زۆر لیکردنی بەکارهیناوه و زۆر جار
هەر بەشیوەی ئەو کەسانە دەوێت که خۆیان له ژبانی رۆژانەیاندا
گفتوگۆی پی‌دەکەن – ئەمەش پلەیهکی دیاریکراو نیشان دەدات له
شارەزاییی شاعیر له هونەری چیرۆکنووسیندا. ئەگەر خۆینەوه‌ری بەرپز
گەلی جار وشە و دەربرینی بیگانەیی بکەوێتە بەرچاو، نابیت لای سەیر
بیت چونکه ئەمە کتومت زمانی نیوچەرخ لەمەوبەرمان بۆ دەردهخات.
ئەمەش له گەشەسەندنی زمانی پەخشانی هونەریدا بایەخی خۆی هەیه
بەتایبەتی بۆ ئەوانەیی له پەرەسەندنی ئەدەبی کوردی دەکۆلنەوه.

هیندی جار وردەکارییەکی شاعیرانە دەبینین له بەکارهینانی
رێستەیهکی جوان و وردا بۆ دەرختنی راستییهکی تەواو له شوینی خۆیدا.
بۆ نمونە کاتی رهنیسی دائیره محاکەمەیی زۆرابە فەندی دەکات که چۆن
بەم خەتە ناشیرینەوه کەوتوووتە دەستبرینی خەلکی بەعەرز و حال
نووسین و تووشی گیرمەوکیشەیهکی زۆر دەبیت، نووسەر جاری هیچ
نادات بەدەستەوه دەربارەیی خۆیندەواریی رهنیسی دائیره، تا خۆینەوه‌ر

بەتەواوی حالی دەکات لەو شەپەشەقەیی تووشی زۆرابە فەندی دەبێت بەناحەق، ئەمجا بەدوو پستەیی جوان و ورد خۆیندەواری و خۆشخەتیی پەنئەسی دائیرەمان بۆ پوون دەکاتەو.

پەنئەسی وتی:

– کورە کۆی لەوێیە؟

فەرەن دوو سی کەس حارزبوون.

– نەختی دەمولووتی بکوئەو!

بۆ ئەدەبی نەبۆ قەدری دەمولووت و چاوم بەشەقازلە تەئەدیب کرا. ئەو راقەکەمی حەوالە کرد و دای بەدەسمەو. کە تۆ فەکریم ئەو خەتە پیسەیی من هێشتا زۆر لە خەتی پەنئەسی جوانترە، لە دلی خومدا وتم: خودا قودرەت قابیلی تۆیە یەکی لەسەر خەت ناشیرینی محاکمە دەکریت و یەکی لەبەر خەت ناشیرینی، مەسعود بوو و بەختیارە؟

ریالیزی پەنەگراڤە Critical Realism لە ئەدەبی میللەتانی ئەوروپادا بەو رێبازە گەورەییە دەلێن، کە لە سەدەیی نۆزدەهەمەو کەوتە پەیدا بوون و گەشەسەندن. ئەم رێبازە ئەدەبییە بایەخیکی گەورەیی دا بەرپووه‌لمالینی دەسەلاتی پەر لە زولم و زۆری چینه دەسەلاتدارەکانی ئەو سەردەمی ئەوروپا. ناتەواوی و تەلەکەبازی و دەستپەڕینی چینه کاربەدەستەکانی دەرخت، چاوی میللەتانی کردووە و راستیی بەختیاریی ژیاڤی ژیرسایەیی رێژی سەرمايەداریی بۆ دەرختن. لە نووسەرە بەناوبانگەکانی ئەوروپادا کەمەشخەلی ئەم رێبازەیان هەلگرتوووە دیکن، بەلژاک، ستاندل، تۆلستۆیە. سەرکەوتنی ئەم رێبازە ئەدەبییە گەورەییە لە راستی و وردیی نیگارکێشاندا. دەتوانین بڵین کە ئەم چیرۆکەیی ئەحمەد موختار جاف لە ئەدەبی کوردیدا سەرەتای ئەو رێبازە ئەدەبییە.

هەرەها لەم بارەییەو دەتوانین بڵین کە نووسەر سوودیکی گەورەیی لە تەقالیدی ئەدەبی کوردیش وەرگرتوووە، بەشێوێکی داھێنەرە.

بەتايبەتى لەو رېبازە پۆشنىرىيە مەزنە كە لە زەمانى ئەحمەدى خانىيە ۱۶۵۰-۱۷۰۶ شەيداي چارەسەرىكە بۆ ھەموو ئەو ناتەواوى و دواكەوتنەى لە ژيانى كوردەواريدا دەيبىنەت، بەرپەخەگرتن و ئامۆژگارى و سكالاكردن و بانگ و ئاواز دەپەوئەت مىللەتى كورد بخاتە سەر راستەپى شەقامى ژيان.

ئەم رېبازە مەزنە لە سەدى نۆزدەھەمدا كەوتە ئەوپەرى بەھىزببون و گەشەسەندن لەلايەن حاجى قادرى كۆيىيە ۱۸۱۶-۱۸۹۷ و لە پاشاندا لە سەرەتاي سەدى بىستەمدا گەلى لە شاعىرانى كورد پەپەرەويان كرد وەكو پىرەمىرد و زىوەر و بىكەس و سەلام و جگەرخوئەن و گەلىكى تر. ئەم سوود وەرگرتنە لە تەقالىدى ئەدەبى كوردى بەلگەپەكە بۆ شارەزايىي ئەحمەد موختار جاف لە تەقالىدى ئەدەبى كورديدا، سەدە بەدواى سەدەدا بەشيوەپەك كە گونجاو لەگەل بارى نۆيى كۆمەلەكەيدا و لە گيانى ئەو سەردەمەى شاعىر تىايدا ژياوہ جيا نەبووتەوہ.

ئەم سەرگوزشتەپەى ئەحمەد بەگ، دوو چىرۆكى ئەدەبى بىگانەى ھىنامەوہ ياد... يەكەمىان چىرۆكى كچەكەى كاپىتانى شاعىرى بەناوبانگى رپوس ئەلىكساندەر پۆشكىن^(۱) ۱۷۹۹-۱۸۳۸ كە سەرگوزشتەى ئەفسەرىكى ئەو سەردەمەپە بەلام تىكەل كراوہ بەرپووداوى وا كە ژيانى مىللى و ناتەواوى دەرەبەگاپەتپى تارادەپەك تىدا دەرخواوہ. لام واپە ئەم ھاتنەوہپە يادەم لەبەر ئەوہبى كە لە نىوان ھەردوو سەرگوزشتەكەدا لەپەكچوونىك ھەپە - با بەشيوەپەكى گشتى و درشتىش - لە بابەت و شىوہى گىرپانەوہدا.

دووم بەرھەم، رۆمانىكى وليەم گودوينى ئىنگلىزىپە ۱۷۵۶ - ۱۸۳۶ كە ناوى Things As They Are ھەموو شتىك وەكو خۆى - وليەم گودوين

(۱) پۆشكىن: شاعىرى گەرەى رپوس شان بەشانى ھۆنراوہ چىرۆكىشى نووسىوہ و چىرۆك بەشكى بەجىي بەرھەمەكانىپەتى سەرەراى ئەو ھەموو بەرھەمە ھۆنراوہپىيانە كە داى ناوہ.

بەم پۆمانە وىستويەتى ھىندى پووى كىردارى چىنە بەرزەكانى ژيانى
ولاتەكەى ئەوساى بخاتە پوو و ناوهرۆكى چىرۆكەكەى شەپكى سەختە
لە پىناوى دەرختى راستىدا لە كۆمەلەك كە جەوى ژيان بە دەست ئەو
چىنانە وەيە كە ئەم ھىرەشيان دەباتە سەر و پووى راستە قىنەيان
دەردەخات. سەرگوزشتەكەى ئەحمەد موختار جافىش ھەر لە بارىكى وا
سەختدا نووسراو، دواكەوتنى كۆمەلى ئىمەشى بچىتە سەر كە لەگەل
ولاتانى پۆژئاواى ئەوساشدا جىاوازيان ئاسمان و پىسمانە.

دەمىننەتەو سەر ئەوھى كە ئايا ئەم دەستنووسە وەختى خۆى
خوینەوھرى بوو و كەوتووھتە دەست كەس؟ بەپىي ئەو سەرنجانەى كە لە
كۆتايى چىرۆكەكەدا نووسراو كۆرپكى تايبەتى خویندەوارانى ئەوسا
ئەم كارەيان لە شاعىر وەرگرتوو وە خویندويانەتەو. بەو سەرنجانەى لە
كۆتايى دەستنووسەكەدا دەريان خستوو بۆ شاعىر ئەحمەد موختار
جاف، تەنيا لە بەشىكى كەم لە ناوهرۆكەكەى رازى بوون. بەلای منەو
ئەمە ھۆيەكى گرنگە بۆ لەچاپنەدانى، سەرەراى بوونى ھۆى تىرش.

ئەحمەد موختار جاف بەناوهرۆكى ئەم سەرگوزشتەيە گيانىكى
ئازادىخووانە و شۆرەشگىرانەى نىشان داو و بەمە دەچىتە پالى ئەو
نووسەرانەى ھاوچەرخى كە لە مەيدانى رەخنەگرتنى تىزى مىراتى رزىوى
دەرەبەگىدا، ئەسپى قەلەمىيان چاپووكانە تاو داو لە نمونەى ئەرەب
شامىلوڤ چىرۆكنووسى كوردى سوقىتە. شاكەر فەتاح، عەبدولواھىد
نوورى، ئىبراھىم ئەحمەد... ھتد. بەلكو دەتوانىن بلېن كە پىشەرەو بۆ ئەو
نووسەرە لاوانەى ئەم پۆمان كە دەست دەبەن بۆ ئەم بابەتە گرنگە لە
بەرھەمەكانىندا، چونكە نىوچەرخ لەمەوبەر ئەم پەيامە پىرۆزەى گرتووھتە
ئەستۆى خۆى.

د. ئىحسان فوئاد

بەغدا ۱۲ ئەيلوول ۱۹۶۹

نبی امیہی ترقی کردن بے مغایہ (فرخندہ بخش) او
مسکانهم زور لانا خوشبو انا اوندہ جنرم
له ترقی کرد له دلی خودا قرام دانکه دکو
آشنا کرم و آئی و نا بکم . دتم کرد به دروزنه
وضیات و لطیف او پر و غرامه که کارا بوی
دانابوم . حقیقت له مدتی زور مکد ماشه هم
کرد که اقوام قابت قانت زیاری کرده هکوی
له جاران زیار اعتماد بے ایالت له مدته دا
که له اوساره رابوم به مناسبت اده وه که
جیله کم نزدیک فرگوتی بود امور فرگوتی کم کرد
نعلی فرگوتی که بوبه آندام جبار اچوم لای
تماشام کرد آدی حوضه فرگوت و ما و حوضه که
زور سیم دیکه کا عاقلی خسی ناکه و حق آوه که

بوکنہ . دفعہ ایک عرض سلام کرد قربان بوجی
مدخلی تظننت ام فرگوتہ ناکم فرگوت مال
خدا یہ ابلہ لھو جیگا یکت پاکر بی وام
آدہ دست نویر درستیہ اونڈہ آف دغیہ
زادہ وادی زور کہ رنگ و نامی گور زادہ
دست نویریش مقصد لہ نظنتہ ام آدہ ان
ہیں اہل ت مانوتہ جو ابکی زور معقولے
دامر دہ : دتے روالہ دیارہ نہ خونہ دہ
بوجی نازانے ام حوضہ قولہ تینہ قولہ این حویک
ہیں اہ بی کہ وای فی مور کو تم کرد .
روریک لہ برصفا در فرگوت و نشیبوم لہ کل ملد
درس اگوتہ وہ . جبار جبار دس اہ بد لہ لا
اسی ی اگر ت ذفرن اہ دا لہ وقتہ دالہالی

ويلادەتم لە قەزاي (ھ) بوو، لە بنەمالەيەکی ھەزار، باوكم لە شەري گەرەدا شەھيد کرابوو، ئيتەر بئکەس و بئ دەرەتان مابوومەو بەديار دايکيکی ھەزاروھە کہ بەھەزار مەشەققەت و کولەمەرگی، نانی ھەرزەن و بەرماوھي گەرە مالان و ھيئەتي دانەويئەي پەيدا ئەکرد ھەر بۆ ئەوھي مني ھەتيو پئ بگەيەنئ لە مەکتەبدا، کہ تازە کرابووھوھ لە مەرکەزي قەزادا. بەلام مەعەلئەسەف ئەم ئاواتانەي بەکورت و کويري ھاتەبەر، ھيئەدي نەبرد، خوا ئەويشي بردهوھ بۆ لاي خوئي.

بەم جۆرە مني بئکەس و بئ دەرەتان لە لاي چەن بۆرە خزميکم بەتەنيا لەم دنيايەدا لە ناز و نيعمەتي دايم و باوک کہوتم. ئەم بۆرە خزمانەش لە ئينسانەتي خويانەوھ بوو، کہ نان و پيازنيکیان پئ ھەلأل ئەبينيم، چونکە لە راستيدا ھيچ ھەقيکم بەسەريانەوھ نەبوو.

کہ توزي گەرە بووم و ھوشم کرايەوھ، ئەوھندە ئەقلم بەوھ شکا کہ ئەرکي بەخيوکردني خوّم بەخەمە سەر شان و بازووي خوّم بەتايبەتي کہ خيرا خيرا دەياندا بەگويمدا، «ھەتيو! شوکور گەرە بوويت، بووي بەپياو، مەعيشەتي خوّت ئيتەر خوّت پەيداي بکە!» وەنەبيت لە لاي ئەم بۆرە خزمانەش، مانەوھم بەبەلاش بووبئ، بەلکو لەو چەن سالەي لايان بووم، لە ھەموو ئيشيک و

بیگارییه کدا موشاره کم کردبوو، هر له شوانی و گاوانی و عهر د کیلان و دیراو هه لدانه وه هه تا شه نوکوه و خهرمان کو کردنه وه.

به مانه هه موو مهنون بووم، بهو شهرته ی دهرم نه کهن و نانیکی ره قم پی حه لال ببینن. من هر خوم دهیزانم نهو روزه چهن خهفته بار بووم، که مانه وهم لایان بهو شیوه یهش نامومکین بوو، ناچار مائلئاواییم لی کردن. که بینیم، ئیتر بی دایک و باوک، بی خزم و بیگهس فری درامه نه م جیهانه سهخته وه به شوین ئهرکی نان پهیدا کردندا. هه موو ئه مه لیشم نه وه بوو که دوو خه پله ی هرزن و چایه کی شیرین حه لال بکه م!

جاری سهره تا، روزه نا روزه دهگه رام به سهر دوو کانه کانی شاردا، روزه لای ئاسنگه ر، روزه لای دارتاش، روزه لای پینه دوز کارم نه کرد. به لام له چهن عانه یه ک زیاتر هیچم دهستگیر نه بوو.

کونه ئاشنایه کی باوکی ره حمه تیم، روزه ره حمی تلیسایه وه به رام بهر به م وه زعه ناخوشه ی من، بیستبووی که که می خوینده واری نه زانم، له گه ل خویدا بردمی بو لای دوو کانداریکی تاجیر، بهو غه رزه ی معاونه ته ی بکه م له دوو کانه که یدا. به لام هر له نه وه له وه شعورم به وه کرد که وه ستای دوو کاندارم، غه لوغه شیکی زور نه کات، به تایبه ته ی له گه ل ره شورپوتی دهره ودا که نه هاتن بو کرینی که لوپه ل و شه کر و چایی و شتی که. له پاش ماوه یه ک، نه وه نده ئاشنایه تیم پهیدا کرد له گه ل وه ستامدا که جاروبار بتوانم، ده مه ته قییه کی له گه لدا بکه م. روزه کیان لی م پرسی:

– وه ستا ئایا به شه ریه ته غه لوغه شکردن له تیجاره تا حه لاله؟

وه ستام که له وه ده چوو قهت نه وه ی به من رهوا نه ببینی سوئالی وای لی بکه م، به نیوه موپی و نیوه ته عه جو بیکه وه سهیری کردم و نه مجا فرمووی:

– هرچی ته سهیلی مه عیشه ت بکات بو خه لکی جائیزه، بهو شهرته ی

قه تل و عهرز و نامووس بردنی تیا نه بی!

– ئه ی مه سئه له ی ویزدان چییه؟

– هه تیو له مه زیاتر قسه مه که!

مەجبۇر بووم بەسكوت. رۆژىك پېم وت:

– وەستا من كۆيۈرە خەتتېكم ھەيە، لەلام وايە ئەگەر حيسابت لەگەل ھەر كەسى ھەيە لە دەفتەرىكا بينووسم چاكە؟

جوابى دامەوہ و وتى:

– عەزىزم، من لە دەفتەر چاكترم ھەيە. ھەلسا چووہ پشتى دووكان، گلۆلەيەك بەنى ھىنا كە پارچە كرابوو. ھەر پارچەيەكى بەنەوعى رەنگ كرددوو، گرىي بچووك و وەسەت و گەورەى لى درابوو. وتى:

– ئەمە دەفتەرى منە!

كە ئەمەى وت، زۆر حيرەتم كرد. پېم وت:

– مەقسەدت چىيە؟

كابرا بەبى تەئەمول پېي وتم:

– ئەم دەفتەرە ھەر يەك رەنگى، عەلامەتى ناوى يەك شەخسى قەرزارە، و ھەريەك گرىيەكى عەلامەتى مىقدارى قەرزەكەيە.

– وەستا بەلكو ئەوئەندە ئىسم كە تۆ قەرزت لە لايمان ھەيە، ئەوئەندە رەنگ دەست نەكەوئت؟ شەخسى سى چوار قەلەم قەرزارت بى، بەگرى جەمعى زەحمەتە، عەلاوہى ئەمانە، زۆر ناويان ھەيە، وەك يەك وەھان.

مەسەلا مەحموود كورپى ئەحمەد وە مەحموود كورپى قادر، تۆ چۆن لە بەينى ئەم دوو مەحموودەيا فەرق ئەكەيت؟

– بەرەنگى دەموچاويان من ئەيانناسم، وەمن حيسابى خۆم ئەزانم. كە چاوم كەوت بەقەرزارى ياخو بەشەخسى كە حيسابم لەگەليا بىت، دلم خورپەى تى ئەكەوئت.

– ئەى بەلكو دوو كەس كە قەرزارت بن يەك دەفەچاوت پىيان بكەوئت، مەسەلا يەكى لەوان مەمەد كورپى ياروھيسى ناو بى، وە دەرپويە قەرزارت بى، ئەوى تريان مەمەد كورپى مير وھيسى ناوبى، پەنجا پويە قەرزارت بى، تەگبىرى چىيە؟

- ئيتىر دريژى مەكەرەو ئىمە باوك و باپيرمان واى كىردوو و دەولەمەنیش بوون.

كە ئەم قسەيەم بىست مەجبور بېدەنگ بووم، ھەر چەند منیش ئەوئەندە عاقل نەبووم. ئەمما لە دلى خۆمدا مۆتەئەسیر بووم لەم تەقلیداتە كە ئەوئەندە لە مېشكماندا جېگېربووە كە تەرجیحى^(۱) نەخوئەندەوارى بەسەر خوئەندەواریدا ئەكەين. باوجودى ھېشتا ھەقمان بەدەستە، چونكە ئەوئەندە كەسمان دیوہ كە بەخوئەندەوار مەشھورن وە موعامەلاتیان وەكو ترە، ئەو عەنەناتى قەدىمىيە^(۲) وەكو ئەمانە قېوول بەكەين، ھېشتا ھەقمان بەدەستە. بەواسىتەى ئەوئەوہ كە شاگردبووم و ھەموو وەقتى خواردەمەنى و سائیرەم دەبرد بۆ مالى وەستام، لە مالىاندا مەحرەمىەتم پەيداكرەد و ھاتوچۆى مالى وەستام ئەكرەد.

دېقەتم كىرد وەستاژن بەدەرەجەيەك ھوكمى بەسەر وەستامدا ھەيە فەوقى تەسەور ناكرى^(۳). مەسەلا: رۆژى ھوكمى لە وەستام كىرد و وتى: «ئەمپۆ لە ھەمام ژنى فلان كەسم دیوہ كەوايەكى زۆر جوان و كراسىكى تازەبابەتى لەبەرەبوو، بەخوا جوان بوو. دەبى لەو نەوعە بۆم دروست بەكەيت!» وەستای بېچارە لەبەرئەوہ كە ئىتاعەتى زۆر بوو، ھەرچەندە عمووم سەرۋەتى ھەزار رۆپيە نەدەبوو، فەرەن بۆى دروست كىرد. كە وەقتى ئەيكرە بەرى، ئەوئەندە دريژ بوو لە پاش و پېشەوہ نيوگەزى بەناو قورپاودا ئەخشا وە لە مودەتېكى كەمدا خراپ دەبوو. لەبەر ئەمە كە سەرۋەتى كەم و مەسرفى زۆر بوو، فەقيرە مەجبور بوو، سبەھىنى كە ئەچوو بۆ دووكان ئەنواعى ساختەكارى و بىوئىژدانى ئەكرەد، بۆ ئەوہى كە زەرەرى شەو، يەعنى دەستە جەكە پر بكاوہ، حېرەتم لە ھەموو شت زياتر لەيەك مەسئەلە بوو، كە باوجودى ئەو ھەموو موحەبەت و ئىتاعەتە

(۱) تەرجیح: لا باشتەر.

(۲) خوورپەوشتى كۆن.

(۳) ئەوئەندە لە ئەندازە بەدەربىت، بەبىر و ھۆشى ئادەمیزادا نەيە.

مەرزە^(۱)، بەعزەن^(۲) وەستا لە وەستاژنم عاجز ئەبوو ھەزار قسەى پى ئەوت كە ئىنسان بۆ ھىچ كەسى ئىستعمالى ناكات، وەپىي ئەوت: «من تۆ لە سەگ بەكەمتر ئەزانم، ھەر زۆر قسە بكەيت تەقلات ئەدەم!» تەعەجوبم ئەكرد كە بەم ھەموو ئىتاعەتەو ئەم ھەموو تەحقىراتە بى مەعنايە، مەعناى چىيە؟ بەعزەن كە ئەچووینە مالى وەستام تى ئەفكرىم، وەستاژنم بەدەستى جلى جوانەو دانیشتوو لە مالى نەزافەتدا^(۳)، ئەمما ھەوشە و ناو مال و خواردنیا لە نىھايەتى پىسىدا بوو.

ھەوشەكەيان پىر لە پىسى و ھەوزەكەيان بۆگەن، مەنجلەكانىيان ھەموو ژەنگاوى بوو. بەعزەن ئەمدى فەقیانەى ئەو كراسە جوانەى، وەستاژنم لووتى پى ئەسپى. رۆژى پىم وت:

– وەستاژن ئەگەر دەستەسپى بکړى بەچوار عانە بۆ لووت سپرىن چاکتر نىيە؟ وە ئەگەر ئەم ھەوشەيە ھەموو رۆژىك پاك بکړیتەو و لەو ئاوە پىسە چىشت لى نەنن خۆشترنىيە؟

– رۆلە گوى مەيەرى تەماشاکە مالى فلان و فلان كە لە ئىمەش دەولەمەنترن و ھايە. زەرەرىش نىيە بۆيان!
– ئەى مەسئەلەى حىفزولسىحە^(۴) چىيە؟

– ئەم قسانە درۆيە و ئىمە باوەرمان بەم نەوعە شتانە نىيە و ئەم قسانە دکتۆرەكان و مەكتەبلىيەكان كە كافرن وتويانە وە ئىللا بۆ ھەموو نەخوشىيەك، دۆعايەك يا شەخسك^(۵) ھەيە. نىھايەت ئىنسان يا كەللەيەك شەكر بۆ مورىدك يا شەخسك ئەبات و ياخو نەختى دانوولە وە ياخو

(۱) لىرەدا تەواو، رپوت.

(۲) ھىندى جار (بعضاً).

(۳) لە ئەوپەرى پاكىيا.

(۴) لە شىساغى، تەندروستى.

(۵) گۆرى پياوى ئاينى بەناوبانگ، كە خەلكى دەچنە سەرى بۆ دوعا خویندن و پىرۆزى.

سيوجگهريك بۆشەخسىك ئەبات و لە دەست ئەو نەخۆشپىيە نەجاتى ئەبىت. تەماشاكە عىللەتى بادارى كە گاۋرەكان رۇماتىزىنى (۱) پى دەللىن وە ھېشتا دەرمانى نەدۇزراۋەتەۋە، ھەر كەسى بىبى ئەچپتە سەر كانى با (۲) و خەلاس ئەبى بەبى دقتۇر و دەرمان، ئىتر ئەوانەى تۇ ئەللى درۋىيە و باۋەرى پى مەكە! بىستومە نەختى خويىندەۋارى، ئەگەر ئەتەۋى لەلاى ئىمە بيت، ئەم نەۋە قسەى كافرانە مەكە!

لە پاش چەند مودەتى كە تى فكىرم، بەو نەۋە لە لاى ۋەستام ئىدارە ناكەم. مەجبۇر تەركم كرد، چووم بووم بەپىاۋى تىجارى كە ھەقىقەت بەزاهىر پىاۋىكى باش بو، ھىچ ۋەقتى نوپۇز و رۇزۋى نەئەفەۋتاند و ھەمىشە مەشغۇلى وىرد خويىندىن بو (۳) ئەمما ئەو گەزە كە كوتالى پى ئەفرۇشت لە گەزى خەلقى كورتتر بو، و ھەر ۋەقتى معامەلەى توتن يا شتىكى تى لەگەل فەقىرىك بىكردايە، تى ئەفكىرم خەرىكە بەتەۋارى مەھوى بىكاتەۋە و كەمالى بى وىژدانى و بى ئىنساڧى سەرف ئەكرد. ئەو دىانەت و ئەو خىانەتەى «موسبەت و (۴) منفى بوون و بوۋبو بەباعىسى تەعەجۇب و تەحەيور».

تىجارى ئاغام دوو كورپى بو، يەكى لە عومرى ھەشت و يەكى لە عومرى دە سالىدا كە ھىچيان نەخويىندبوو. رۇزى عەرزى ئاغام كرد:
- ئەگەر ئەم مندا لانا بىرى بۆ مەكتەب چاكتىر نىيە؟
- ھەتىو ديارە تۇيش بەۋاسىتەى ئەو كويىرە خەتەۋە ئەحمەق بوويت. كورپى من خويىندى بۆ چىيە؟ ئىمە كاسبىن، ھەقمان بەسەر خويىندەۋە چىيە؟
من كورپى خۇم بۇچى ئەننىرم بۆ مەكتەب؟ بۇچى كافرى بىكەم ۋەكو گاۋرەكان لە ھاۋىنا قاچ و سەريان رپوت بىكەن؟ ئىمە ھەر چلۇن بووين

(۱) مەبەست: نەخۆشپى رۇماتىزىمە.

(۲) شوپنىكە لە نىك سلىمانىيەۋە كە نەخۆشى بادار ئەچنە سەرى بۆ چاكيوون.

(۳) خويىندەۋە دووبارە كىردنەۋەى قورئان و ھەدىس بەدەنگىكى نزم.

(۴) مەبەست لەۋەيە پىكەۋە نەئەگونجان، ناكۆك بوون لەگەل يەكتىر.

ئەبى ۋە ھابىن! ئاغام غەلاۋەى تىجارەت فەلاھە تىشى ئەكرد، لاکىن خۇى
ئاو و زەمىنى نەبوو، بۇ فەلاھەت مەجىبوور لە مولكى بەگزا دەيەكى
دەرلە مەندا فەلاھەتى ئەكرد و نەزارەتى جووتەكانى درابووه دەست من،
ھەموو پۇژى تۆوى جووتەكانى، من ئەمدا بەجووتيارەكان. پۇژى كە
چووم تى فکريم جووتکردنى پۇژيان زۆر كەمە و تۆوى زۆر ئەبەن، ھىچ
دەنگم نەكرد! لە پاش دوو سى پۇژ سبھەينىيەك زوو چووم بۇ
تەحقیقاتيان. كە تى فکريم يەكى لە جووتيارەكان لە لای غەلافىك سى
مەن گەنمى وا بەدەستەو و ئەيفرۇشى، پرسيم:

– ئەو ھە چىيە؟

– ھى خۆمە!

– منىش لەبەر ئەو ئەمزانى مەسئەلە چىيە بەتەھدیدیو ھە پىم وت:

– بەراستى پىم بلى!

لە پاش ئىلھاحىكى (۱) زۆر، راستى پى وت:

– ئىمە قاعیدەمان وایە كە ھەرچى گەنم بېھىن بۇ تۆو، سلسى (۲)
ئەفرۇشىن بۇ خۆمان.

– ئەمە دوو زەرەرى ھەيە: ئەو ھەلەن گەنمەكە ئەدزىن ئەمە زەرەرىك.

دووھم، تۆوھەكە كەم ئەكەن وە كەمى تيا ئەبىت.

– قوربان جووتيارى ھەموو كەس وایە، ئىمەيش وەكو خەلق.

خولاسە نەزارەتى جووتەكانم كرد تا وەقتى حاسیلات پى گەيشت و
كردمان بەخەرمان.

چەند خەرمانىكى تریش نزیكى خەرمانەكەى ئىمە بوو. وەقتى كە
خەرمانەكان پاك کران و سووربوون، تى فکريم ھەموو فەلاھەكان بەشەو
دەستیان كرد بەدزینەو ھى گەنم و جو.

منىش شەوئىك پىم وتن:

(۱) مەبەست لە سووربوونە لەسەر شتى، زۆرکردن بۇ ھىنانەدى شتى.

(۲) ثلث: سى يەكى شتى.

- ئەمە داخلى وىژدان نىيە! ئەم ساھىب مولكە ئىنسانەتى كىردوۋە، ئىۋە
بۆچى دىزى لى ئەكەن؟

- برادر، ئەمە كە بەھسى ئىنسانىيەت و وىژدانكىرنە، لىرە پارە ناكات!
تەنیا من نەبى ھەموو دراوسىكانم بەقەدەر ئارەزوولەو خەرمانانەيان
دىزى، سەركارىشمان حازر بوو، ئەمما ھەر يەك مىقدارىك گەنم و جۆيان
دا بەسەركارەكان. كە كابرأى سەركار ھات بەمنى وت:

- بۆچى تۆ ھىچ دەنگت نىيە؟

- من خىانەت ناكەم!

- باشە چاوت بەخۆت ئەكەوئىت!

كە پۆژ بوۋەو تى فكىرىم بەگ تەشرفى ھات دوو سى توولە و تانجىي
بەشۆينەو بوو، لە كەمالى عەزەمەت و شەوكەتدا، تەماشايەكى
خەرمانەكانى كىرد. كابرأى سەركار دوو سى قسەى بەدىيەو بو كىرد، تا
ھاتە سەر خەرمانەكەى ئىمە.

با وجودى ئەو كە بەنسىبەت كاي خەرمانەكەو گەنمەكەى ئىمە زۆر
بوو، سوورىي خەرمانى دراوسىكانم كەمتر بوو. كابرأى بەگزادە بەبى
تەئەمول دەستى كىرد بەھىدەتكىردن وتى:

- درۆ ئەكەى دىزىت كىردوۋە!

منىش مەجبور ھىكايەتى دىزىتىي گەنم و جۆ و بەرتىل خواردى
سەركارم بۆ گىرأىيەو.

زىاتر ھىدەتى كىرد^(۱) و وتى:

- تۆ درۆ ئەكەيت! من پىاوى خۆم ئەناسم دىزى لە من ناكەن. ئەمانە
ھەر ئەو پىاوانەن كە تا ئىستا دە كەسىان بەبى قەباحەت ھەر لەبەر
ئارەزووى من بۆيان كوشتووم، وە سەد كاروانيان بۆ رووت كىردوومەو و
ئەم مولكانە كە من ھەمە لە ساىەى چوار پىنج پىاوى وەكو ئەمانەو يە.
كەواى وت بەھىدەتەو زىاتر وتى:

(۱) مەبەست تىزىبون. بۆ توورپىي.

– خەرمانهكان دهور بكه نه وه!

له سهر ولاخه كه ي خۆي دابه زى و له پاش دهور كردنه وه ي خهرمانه كان ئهوانه ي كه دزييان كردبوو، ههر كه سى مىقدار يكي تريس له سهر ئىقتراحى سهركاره كه عه فوو كران به غه يره ز خهرمانه كه ي ئيمه كه به زياده وه لى سهندين، مه علوم بوو كه سه داقت خيانه ته و خيانه ت سه عاده ته. كه هاتمه وه خزمه تي تيجارى ئاغام ئه م حيكايه ته م عه رز نه كرد.

له وه قتي هاوينا له گه ل ئاغام، چووم بو ديهاتي ئه تراف بو تووتن كرپن. له وي تووتن پى نه گه يشتبوو. كه له ريگه وه ئه چووي نه مالى كوڤخا، دياريه كي جوان، به قه ده ر شه ئنى كابراي كوڤخا دى بوو، به ناوي خه لاته وه ته قديمى ئه كرد. وه له گه ل عموم ئه هاليدا به نه وعى گفتوگوى ئه كرد به كه مالى شيريني و نه زاكه ت وه ههر وه قت به حسى قيمه تي تووتن به اتايه پيشه وه، هه زار سويند و قورئانى ئه خوارد كه ”ئهمسال تووتن زور ره زيله و ئيمه هه موو مه حو بووي نه وه، ئه م ما به ههر قيمه تي كه ئيوه بلين من قبوولمه، ههر به شه رتي ئه وه له يه ك ليره چوار ئانه قازانجم بو به ئلنه وه، له وه زياتر، حه رام بيت وه كو گوشتى سه گ. چونكه ئيوه عموم ئاشناي قه ديمى منن. ” منيش له دلى خوڤدا له وه ي كه ته سه ورم كردبوو ئاغام پياويكى بى ويژدانه په شيمان بوومه وه، وه زور ته قديرى ئاغام كرد له دلى خوڤدا، كه ئه م پياوه له م هه موو ديهاته دا كه گه راي نه له گه ل هه مووياندا دوستايه تي و معامه له ي ئه وه نده له داخلى ويژدانايه. خو لاسه گه راي نه وه ناوشار له پاش چه ند موده تي چووين بو تووتن داگرتن، وه ختى كه ئه چووين بو سهر كللارى تووتن بيچاره زه راعه كه له دلى خوڤدا قه رارى دابوو مه سه لا: ئه و كللارى تووتنه ي ده باتمان ده رنه چى وه ختى كه دهورمان ئه كرد وه شه ش باتمان ده رنه چوو.

كابرا خۆي سه رسام ئه بوو وه هه قيقه ت منيش زور ته عه جويم ئه كرد ئه مووت «يا ره بى ئه مه چى بى ئايا موازه نه ي ئيمه غه له ته يا ئيمسال باتمان گه وره بووه! مه گه ر كه من نازانم و تى نه گه يشتووم تيجارى ئاغام

بزماریکی داوه له تۆپی قهپانهکه و ئهنوعی حیلەبازیی تیایدا کردووه بۆ ئهوهی ههمیشه ده باتمان بکات بهشەش باتمان. وهحاسل تووتنمان داگرت، ئههالی گردبوونهوه بۆ قهتعی نرخ. ئاغام وتی «که چوومهوه مهملهکهت بۆن، نرخ ئهپرین!» که چووینهوه شار له پاش چەند رۆژیک بهفر و باران بهشیدهت ئهباری ههموو ئههالییه بیچارهکان بهلهرزە لهرزو ههموو لهشیان قورای بوو، هاتن بۆ دهرگای حوجرهی ئاغام.

تهماشام کرد، ئهو سیمما بهشوشهی ئاغام بهعهبووسی تهبدیل بوو، ئهو قسه شیرینانهی بوو بهزههری مار. بهحیدهتهوه پئی وتن:

– ئهم قهرهبالغه چییه؟ بۆچی هاتوون؟

وتیان:

– قوربان هاتووین بۆ نرخی تووتن برین.

که وایان وت، دهفتهریکی دهرهینا و وتی:

– مردووتان مرئ، نرخی چی؟ ههموو قهرزرن! ئهمسال باتمانی تووتن دوو پوپیه ناکات.

– قوربان ئیمهش فهقیرین مهرحمهتت ببی!

– لهوه زیاتر قسه مهکهن وهئیللا ئهئیم بهپولیس دهرتان بکات! برۆن شکاتم لی بکهن، ئهوسا چاوتان بهخوتان ئهکهویت، ئهوانهی ئیوه شکاتی له لا ئهکهن، ههموو شهو له دیوهخانی منا قاوه و چایی ئهخۆنهوه! ههر که ناوی پولیسی هیئا ههروهکو شعیاتین که بیسمیلای لی بکریت، ههریهک بهلایهکدا رایان کرد، وههیاان ئهزانای پولیس وهزیفهی مهخسوسی ئهمهته که ئهوان ئهزیهت بدا.

ئوهنده عهقلیان نهبوو بلین پولیس بۆ ئینزباتی مهملهکهتهیه که کهس غهدر له کهس نهکات. منیش له گۆشهیهکهوه دانیشتبوم تا خهلق رۆیشت. بهئاغام وت:

– قوربان ئهم حالته چییه و لهسهر چی عاجز بوویت؟ خۆ تو ئهوسا له

دیهاتا زۆر به شیرینی قسه ت ئه کرد؟

- رۆله توو ئه م سه گبابانه ناناسیت، ئه وسا ئه گهر به شیرینی قسه م نه کردایه تووتنه که بیان نه ئه دامی، ئیستا که تووتنی خووم وه رگرتوو، ئه بی وابلیم.

- قوربان له خسووسی ویزدانه وه چی ئه فهرموویت؟

- قسه ی قور مه که! ئه گهر له سالیکا دهستی ئه هالی چوار دی نه برم، چون ئیداره ئه که م؟

- ئه ی بو سالی ئاینده چی ئه که بیت؟

دهستی کرد به پیکه نین و وتی:

- رۆله ئه مانه زۆر که رن! ئه مین به ئه مسال زووتر دینه وه.

ههقیقه ت ئاغام راستی کرد، هه ر عهینی ئه و ئه هالییه له سالی ئاتیدا زووتر هاتنه وه بو لای ئاغام و ئاغایش عهینی پرؤگرامی ته تبیق کرد و دیسان مووه فقه بو، زۆر ته عه جویم کرد، سه به بی چیه که ئه م ئه هالییه وا ئه که ن؟ هه ر چه نده فیکرم کرده وه هیچم بو معلوم نه بوو. هه ر ئه وه نده تی گه یشتم که ئه هالییه که له بهر فه قیری مه جبوورن هه ر له زستاندا دهست بکه ن به قه رزکردن له سه ر تووتن وه ئه وه نده عه قلیان بو، که بچن بو هه ر کوئ هه روه کو ئه م وایه، جا که و ابوو ئه م ناسیاوتره و ئومیدی ره حمیان لی ئه کرد، هه ر چه ند نه ی شیبوو.

«حه یوانه کیوی ته نیا له یه ک پلنگ ناترسی با وجودی حه یوانی، ئه وه نده عه قلی هه یه که هه موو پلنگیک ئه یخوات!». ئه م ئه هالییه فه قیره و ئه م مه حسوور مانه وه بیان سه به بی چیه وه بوچی وه هان؟! حیره تم کرد هه ر ئه وه نده م زانی که نه بوونی مه کته ب و واسیته ی نه خوینده واریانه که ئه حوالیان وایه. ئه کسه ری وه قت ته ماشای ده فته ری ئاغام ئه کرد که له و شاره وه که مه وقیعی ئیسته یه لاکی تووتنه وه تووتنی بو سه وق ئه که ن بوئیه هات.

سەرسام ئەمام چونكى بەعزىكى بەتەرك وە بەعزىكى بەسەماح، وە قىسمىكى بە(فۆگانى) و... و... لە توتتەنەكەى دەرئەچوو، بىچارە ئاغام باوجوودى ئەو ھەموو زۆلم و زۆرە كە كرديووى كە وەختى توتتن لە تەرەف تەدبىرچىبى ئەو شارەوہ بۆى ئەفرۆشرا يا قازانچىكى زۆر كەمى ئەكرد وەيا سەروبەر دەرئەچوو، چونكە ئەو تەدبىرچىبە ھەرچى ئارەزووى خۆى بووايە ئەوئەندەى بۆ ئاغام پارە ئەناردەوہ.

پۆژى عەرزى ئاغام كرد:

– ئايا ئەگەر ئىوہ كە چەند تىجارىكى دەولەمەنن، ئىتيفاق بكن وە قومپانىيەك^(۱) تەشكىل بكن وە لەتەرەف ئەو قومپانىيەى خۆتانەوہ، دوو كەس لەو شارە بەوہكالەت دابننن، بۆ عمومتان توتتن بفرۆشيت، ماكىنە جەلب بكن و قىسمى لەو توتتەنە بكن بەپاكەت، ئەو قازانجە بۆ خۆتان بىت باشتر نييە؟ ئىوہ كە مادام پۆحى ئەم ئەھالىيە بىچارەيە دەرەھىنن كە بەئەنواعى رەزالەت و فەلاكەت بەخۆى و مال و منالەيەوہ شەش مانگ خەرىكە دە باتمان توتتن پەيا ئەكات وە ئىوہ بەم نەوعە لىي ئەسپنن، بۆ خۆتان بى باشتر نييە لە غەيرە؟

– عەزىزم ديارە تۆيش وەكو مەكتەبلىيە شىتەكان وايتە. ئىمە باوك و باپىرمان ھەر وەھايان كرددوہ، خۆشمان ئەبى وا بكن!

– قوربان ئەقلى باوك و باپىرمان بۆ زەمانى خۆيان باش بوو، بەكارى ئىستا نايەت. عەجەبەن تەفەنگى قەپاغلى باشە يا موعەدەل ماووزەپ و مەترالىوۆز و ئەم نەوعە شتانە؟ سوارى كەر باشترە ياخو ئوتومبىل؟

– ھەزار قسەى وەھا بكنەيت عەقلى كۆن لە عەقلى تازە باشترە!
كە تى فكرىم بۆ ئىلزام و سكووتى ئاغا، سكووتكردن و بىدەنگىبون لە ھەمووى چاكترە. ناعىلاج بىدەنگ بووم.

لە پاش ئەو چەند مودەتتەك لەلای تىجارى ئاغام مامەوہ . موازەنەم كرد،

(۱) مەبەست شەرىكەيە.

له لای ئەو دانیشتن بۆ من فائیدەى نییه. هەلسام لەگەڵ کاروان له شار دەرچووم، پۆشتم بۆ قەزایەکی تر که داخلى ئەو لیوایه بوو. که گەیشتمە مەرکەزى قەزا هەقیقەتەن جیگەیهکی خوش و هەوایهکی له تیف و باخ و باخچەیهکی جوانى بوو. ئەمما مەعەلئەسەف ناو کۆلانەکانى له کهمالى پيسیدا بوو، پر بوو له مەجاری و ئاوهرۆ و زبل و پيسایی، بەمە هەقیقەتەن دلتهنگ و عاجزبووم، تى فکريم بۆچى شوینى هینده باخ و گولزاري تبادابى وه له جەمالى تەبیعەتدا وهکو بەهەشت بى، کهچی وا بى قەدر و قییمەت سەیر بکریت؟ له پاشانا تى فکريم که ئایا ئەم قەزایه بى بەلەدیە بى؟ وه ئەگەر بەلەدیەى تبادا مەوجود بىت، کى بى رهئيسى بەلەدیەى؟ ئایا ئەگەر خەلکى ئەم قەزایه بىت، چۆن ریعایهت و چاودیرى ناکات؟

پاش ئەوهى له چایخانەیهک هیندى ئیستراحتەم کرد، ئینجا چووم بەشوین هۆدەیهکدا بگهڕیم بۆ ئەوهى ئیستراحتەى خۆمى تبادا جیبهجى بکەم. هۆدەیهکم دۆزییهوه بەپارەیهکی هەرزان. شهوى تى فکريم که ئایا لەم قەزایهدا چۆن گوزهران بکەم؟ که بیرم کهوتەوه خو من کویره خەتیکم هەیه، ئەى بۆ نەچم بۆ سەرای حکوومەت وه بەئىستدعا نووسین نانى پەیدا نەکەم؟ پاشان ترسى ئەوهم لى نیشت که ئیجازەم نەدن. بەیانى، بەکەمالى مەراق و شلەزاوییهوه، پروم له سەرا کرد. هەر رەشورپوت و لادیی بوون، وهك شارە میرووله بەیهکدا ئەهاتن و ئەچوون.

که چاوم گهرا تەنها دوو سى عەرزوحالچى مەوجودن، که بەسیمیایاندا و خەلکى دەوریاندا، ئەوزاعیانم بەخراب نەزانی. ئیتر منیش قسوورم نەکرد، هەر لهو نزیکانه چەن تەبەق کاغەز و دوو سى ئووج و هیندى مەرەکەبم کرى و له سووچیکى بەر دەروازەى سەراکەدا دەرگا و دووکانى خۆم دامەزراند. رسقى ئەو رۆژەم تەنها ئیستدعایهک بوو، بەلام خوا ئەمیشى بەخیر بۆ نەگهڕام. چاوه‌رپى ئەوه بووم، عەرزوحالى یه‌که‌مم مەجرای خوى بگریت وه رهئيسى دائیره بىخوینیتەوه.

ئىستائىش بۆم حەل نەبوو، ئايا لەبەر خراپىي خەتەكەي من بوو ياخو رەئىسى قەزاكە نەخوئىندەوار بوو، حاسلى بەھەر ئەحوالىك بوو خوئىندبوويانەو، بۆي مەلووم بوو كە مەسئەلەي ئىستدعاكە لە جياتى ئەوھى كە بنووسم «حەيوانەكانم ژمارەكراون و دوو جار قوچانايان بۆ براو، مەغدوورم، نووسىبووم من دوو تاقم حەيوانم ھەيە و ھەر تەنيا تاقمىكى ژمارە كراو. ئىسترحام ئەكەم، رەفەي مەغدوورىيەتم بفرمون!» رەئىسى دائىرەكە ئەمەي دىبوو، بەحىدەتەوھ رووي تى كىردم.

– كورپە كابرا تو خەلقى كام ولاتى؟

– قوربان ئەسلەن خەلقى ئەم ولاتەم.

– ئەم دەستبىرپىنە چىيە؟ تو مادام نازانى بنووسى، بۆچى خوت كىدوھ بەھەرزوحالچى؟ تەماشە كە بەم خەتە پىسە، ئەم ئىستدعايە بى مەعنايە نووسىوتە؟ لە جياتى بۆ رەفەي مەغدوورىيەتى ئەم فەقىرە بنووسى، زياتر مەغدوورت كىدوھ، ھەر ئىستا حەوالەي پولىسخانەي ئەكەم و ئەوراقت لەحق بگرن. ئەمجا چاوت بەخوت ئەكەوئىت، بەقانونى عەشائىر چونت مەحكوم ئەكەم تا ئىتر لەمەولا كەس ئەمانە نەكات! كە ناوى قانونى عەشائىرى برد، تەعەجوبم كىرد، چونكە بىستبووم قانونى عەشائىر مەخسوسە بۆ ئەوھى كە شەرىكى موھىم لە بەينى دوو عەشائىردا واقع بىت، قەتل و قىتالى تىدا كرابى بەمەحكەمە قابىلى حەلكىرن نىيە، ياخود بۆ مەسئەلەيەك كە ئەگەر بەقانونى مەدەنى بىكرىت بۆ سىياسەتى ئەو مەوقىعە زەرەر بىت، ئەمجا بەقانونى عەشائىر ئەكرىت.

زۆر ترسام وتم «ئەم مەسەلەي منە زۆر موھىمە»، بەترس و دلە لەرزەوھ عەرزىم كىرد:

– قوربان من عەشائىر نىم و رەئىسى عەشائىرىش نىم. فەقىرىكم بۆ خوم كاسبى ئەكەم، من ھەقم چىيە بەسەر قانونى عەشائىرەوھ؟

– ئا كورپە كى لەوئىيە؟

فهره ن دوو سی حازربوون، وتی:

– دهی نهختی دهمولووتی بکوتهوه!

بی ئهدهبی نهبی قهدهری دهمولووت و چاوم بهشهقازله تهئدیب کرا.
ئه وراقه که می حهواله کرد و دای بهدهستمهوه. که تی فکریم ئه و خهته
پیسهی من، هیشتا زور له خهتی رهئیس جوانتره. له دلی خوئدا وتم «خودا
قودرهت قابیلی تویه یهکی لهسه ر خهت ناشیرینی موخاکه مه دهکریت و
یهکی له بهر خهت ناشیرینی مهسعوود بووه و بهختیاره؟». حاسل بردمیان
بوؤ پؤلیسخانه، لهوی تهقریریان وهرگرتم. کابراهک که نهختی دؤستم بوو
بوو بهکه فیلم و بهکه مالی عاجزیه وه گه رامه وه، چوممه ئه وه هؤده
خانوهی که به کریم گرتبوو. دانیشتم ئیواره له بهر عاجزی نانم پی
نه خورا، شهوی که فیله کهم هاته لام وتی:

– عهزیم عاجزی فائیدهی نییه، هه لسه برؤ عیلاجی خوئت بکه!

– عیلاجم چییه؟

– پارته ههیه؟

– بهلی!

– رهئیس موخته میدیکی ههیه، بچو ته شه بوسی پی بکه!

– ئاخیر نایناسم؟

– مهراق مهکه من دیم له تهکتا.

خؤلاسه هه لساين چووین بوؤ مالی کابرای موخته مید، که تی فکریم
دیوه خانیکی دریزی ههیه که پره له کیچ و ئه سپی و دوو که ل ئینسان کویر
ئه کات.

خوی له سهدری مه جلیسه وه دانیشتبوو، مالامال ئه و دیوه خانه، پره له
ئینسانی ره شوپووت. وام بوؤ مه علووم بوو که هه موویان وه کو من له
موخاته رهدان، وه بوؤ ره فعی ئه و خه تهره که له ریگایاندا به به غه ریره ز ئه و

دیوه‌خانه پیسه، مه‌لجه‌ئی دنیا‌ه‌ئیکیان نییه، چونکه هه‌موو‌ک‌ه‌س ئینتیزاری ئه‌کرد که سائره^(۱) هه‌لسن وه خه‌لوت بیّت، منیش له عه‌ینی ئه‌و فیکردها بووم، ئه‌مما له‌به‌رئه‌وه‌ی که خو‌فی من له هه‌موویان زیاتر بوو وه یاخو ته‌حه‌مولم بو عه‌زابی کیچ و ئه‌سپی و دووکه‌ل هه‌بوو له هه‌موویان زیاتر، له دانیشدا سو‌باتم کرد. تا هه‌موویان هه‌لسان، وه به‌مه‌حره‌مانه شه‌ره‌فیایی حوزووری مو‌عتهمید بووم و ئه‌وه‌ی لازم بوو جیبه‌جیم کرد و گه‌رپاینه‌وه!

سبه‌ینی ته‌ماشام کرد که چوومه‌وه پو‌لیس‌خانه، گه‌زی چی و جاوی چی؟ ئه‌وساکه به‌پیوه ئه‌وه‌ستام، ئیستا دامئه‌نین. ئه‌وساکه به‌حال مه‌یدانی قسه‌م بوو، ئیستا مونته‌زیری گه‌توگۆی منن. خو‌م پی نه‌گیرا له قو‌میسهرم پرسى:

– ئه‌مرو خو‌م زور به‌موخته‌ره‌م ئه‌بینم به‌عه‌کسی دوینی، ئه‌مه چییه؟
– به‌خوا منیش نازانم! ئه‌وه‌نده هه‌یه ئیستا ئه‌مریکمان له جه‌نابی ره‌ئیس‌ه‌وه بو هات که فلان که‌سی ئیستیدعانووس که ئه‌وراقی بو ئیوه حه‌واله کرابوو، ئه‌وراقه‌کانی ئیعاده بکه‌نه‌وه بو خو‌م و زور ئیحترامی بگرن! ئیمه‌ش مه‌جیوور بووین به‌ئیتاعه‌تی ئه‌مر و حه‌قیقه‌ت ئه‌م مه‌سه‌له‌یه وه‌کو مو‌عجیزه وایه!

راستیشی ئه‌کرد، قو‌میسهر خه‌به‌ری نه‌بوو، ئه‌مما خو‌م ئاگام له‌و مو‌عجیزه‌ی ئه‌و شه‌وه هه‌بوو که کردبووم.
قو‌میسهر وتی:

– ره‌ئیس وای ئه‌مر کردوو که ته‌شرف بی‌نن بو مه‌قامی ئه‌وان! منیش هه‌لسام و چووم و ره‌ئیس فه‌وقلحه‌د ئیحترامی گرتم و ئه‌مری کرد چاییان بو هی‌نام و پیی وتم:

(۱) سائره: مه‌به‌ستی له هه‌موو خه‌لکه‌که‌یه.

- ئىشت چىيە بۆت بىكەم، ئەوا ئەوراقەكەشم لابردي؟
 - قوربان ئىشم ھەر ئەويە مەئزوم بفرمون بۆ ئىستيدعا نووسين.
 - عەزىم تۆ نايىزنى من تەگبىرى باشترت بۆ دەكەم.
 دەرھال ئەمرىكى نووسى كە بەغەيرەز زۆراب ئەفەندى ناو، كە ئەسلەن خەلقى ئىرەيە وە ئىستا ھاتووتەو و خەتى جوانە ئىستيدعا نووسين بۆ ھەموو كەس مەمنووعە، منىش بەكەمالى مەمنوونىيەو ئەمرەكەم وەرگرت و دام بەرپەئىسى بەلەدىيە. دوو عەرزوھال نووسى فەقىر كە دراوسىي دووكانم بوون و وھجھى مەعیشەتيان تەنھا ئىستيدعا نووسين بوو، بەئەمرى بەلەدىيە مەنەن كران! منىش ھەر چەند قەلبەن مۆتەئەسىر بووم بۆيان كە نانم بېرىن، ئەمما لەبەر ئەو وەزى موحىت وای تەقازى(۱) ئەكرد كە ھەموو شەخس سەعادەتى خۆى لە فەلاكەتى ھاوجىنس و ھاوزمانى خۆيدا ئەبىنى، منىش سەرفى نەزەرم كرد لە وىژدان و وتم: «بەجەھەننەم ئەمرن لە برس! بەئىستلاحي(۲) كوردى بەگونى بارگىرمەو! با خۆم مەسعوود بم، ئىنسان ئەبى تابى موحىت بى». چەند مودەتى بەعەرزوھال نووسين مامەو، لە ساپەئى ئەو مەسلەكەو ميقدارى پارەم كۆكردەو و بەواسىتەئى ئەو پارەيەو مەغروورىيەتتىكى تەواوم لە خۆمدا دەرەك دەكرد، و بەو مەسلەكەئى خۆم پازى نەبووم، ھەموو وەختى چاوم لە بەرزبونەو بوو بۆ جىگای عالی، ھەرچەندە ئەو لياقەتەم لە خۆمدا نەئەبىنى. ئەمما چونكە زۆرى وام دىبوو كە بەو ھەموو جەھالەتەو، من لەمان عالمتربووم وە مەقامى گەورەيان ئىشغال كردبوو، منىش ئەو ماخوليايە كەوتبوو سەرم و نەمئەزانی چى بىكەم؟ پۆزى لەگەل كابرانى ئاشنام قسەم كرد وتم:
 - فلانى من خەياللىكى وام ھەيە؟ كابرانى جوابى دامەو و وتى:

(۱) پىويستى.

(۲) مەبەست لە قسەئى پىشيانانى ئىو خەلكىيە كە باو.

- عهزیزم ئهوه له ن پیم بلی پارهت ههیه یان نا؟
- مهبله غیکی کافیم ههیه.
- کهوابی ئیتر هه موو شتی سههله، ئه ماما به عزی مهسلهک ههیه ئه بی
قبوولی بکهیت!
- وهکو چی؟
- مهزه رته بو هاوجینسی خوت، درۆزنی، خیانهت!
- مه عنای ئه مه چیه؟
- ئاشناکه م جوابی دامه وه:

– ئه مانه له م موحیته دا وهکو شه هاده تنامه ی مه کته ب وایه له سائیری
ولآتانا! هه تا وا نه بی ئومیدی ته ره قیکردن بی مه عنایه! هه رچه ند منیش
ئه وه مه سله کانه م زور لا ناخوش بوو، ئه ماما ئه وه نده حه زم له ته ره قی
ئه کرد، له دلی خو مدا، قه رارم دا که وهکو ئاشناکه م وتی وه ها بکه م. ده ستم
کرد به درۆزنی و خیانهت و ته تبیقی ئه و پرۆگرامه^(۱) که کابرا بو ی
دانا بووم. هه قیقه ت له موده تیکی زور که مدا مو شاهه دم کرد که ئیحترام
قات قات زیادی کرد و هه موو که س له جار ان زیاتر ئیعتی مادم پی
ئه کات. له و موده ته دا که له و شاره دا بووم به مونا سه به تی ئه وه وه که
جیگه که م نزیک ی مزگه وتی بوو، ئاموشوی مزگه وته که م ئه کرد، مه لای
مزگه وته که بوو به ئاشنام. جار جار ئه چوومه لای ته ماشام ئه کرد ئاوی
حه وزه که ی مزگه وت و ناو حه وشه که ی زور پیسه، وه هیچ ته ماشای
نه زافه تی ناکه ن و هه تا ئاوه که ی بوگه نه. ده فعیه که عه رزی مه لام کرد:

– قوربان بوچی مولا حه زه ی نه زافه تی ئه م مزگه وته ناکه ن؟ مزگه وت
مالی خودایه و ئه بی له هه موو جیگایه ک پاکتری و ه ئه م ئاوه ده ستنوژی
دروست نییه، ئه وه نده تف و به لغمی تی کراوه و، ئاوی زور که مه و په نگ
و تامی گوپراوه. ده ستنوژی ش مه قسه د له نه زافه ته، ئه م ئاوه ئینسان پیس

(۱) مه به ست له بهر نامه یه.

ئەكات!

مامۇستا جوايىكى زۆر مەققولى دامەوہ:

– پۆلە ديارە نەخويندەوارى! بۆچى نازانى ئەم ھەوزە قولەتینە؟
قولەتین چۆن پيس ئەبى؟
كەواى فەرمو سكووتم كرد.

پۆزى لەبەر ھەتاوى مزگەوت دانىشتبووم لەگەل مەلا كە دەرسى
ئەوتەوہ، جار جار دەستى ئەبرد لە لا مى ئەسپى ئەگرت و فرى ئەدا، لەو
وہقتەدا لە مالى مەلاوہ نانىان ھینا. مەلا بەدەستى نەشوراوہوہ دەستى
كرد بەنان خواردن. عەرزىم كرد:

– قوربان بۆچى دەستت نەشورد؟

– پۆلە ھەموو دوو سەعات نابى دەستنويزم شوردوہ!

– ئاخىر ئىستا ئەسپىت لە لا ملت گرت؟

– بۆچى نازانى من سەرەراى مەلايەتى داخلى تەرىقەى قادريش بووم
كە لە تەرىقەى قادريدا كوشتنى كىچ و ئەسپى جايىز نييە، ئەيانگرين و
زۆر بەبى ئەزىتە فرىيان ئەدەين، ئىتر بۆچى دەستم پيس ئەبىت؟
ھەقىقەت تەقدىرى مەسلەكى مەلام كرد كە ئەوہندە تەرەفدارى
موحافەزەى زىرۋحە^(۱) وە ھىچ ئارەزووى زەحمەتى زىرۋح ناكات.

بۆ سبەينى دووبارە چوومەوہ مزگەوت، تەماشام كرد قەرەبالغىكى زۆر
دانىشتوون و مەلا، وەعز^(۲) دەخوينتەوہ و ئايەت و ھەدىس بۆ ئىسپاتى
ئەو قسانە كە ئەيكرد بەدەليل ئەيھىنيتەوہ، يەكى سلاوات ئەدات، يەكى

(۱) گيانلەبەر.

(۲) ئامۆزگارىي ئاينى.

(۳) داواى بەخشين و لىبوردين لە يەزدان.

(۴) گوئگرەكان.

ئەگريا، يەككى تۆبە و ئىستىغفارى (۳) ئەكرد. منىش لە بەينى سامىعیندا (۴)
لە لای كابرایەكەووە كە زۆر ئەگريا دانىشتبووم. بەكەمالى مەلامەتییەووە (۱)
لێم پرسى:

- تۆ كە ئەوئەندە ئەگريت ئەلبەتە لە هەموو كەس چاكتر لە مەعنای ئەم
وئەزە و مەعنای ئايەت و حەدىسە تى ئەگەيت.
جا حەز ئەكەم منىش حالى بفرموويت!
- نەوئەلا باوكم من نازانم مەعنای چىيە، هەر ئەوئەننە ئەزانم كە
عارەبىيە!

- ئەمجا كە تۆ مەعنای تى ناگەيت بۆچى ئەگريت؟
- بىستوو مە هەرچى بەعارەبى بىت بەحسى قەبر و قىامەتە!
زۆر تەعەجوبم كرد لەم ئەحوالە. خۆم پى نەگىرا و لە وەقتى وئەز
خویندەنەووەدا كە مەلا ئايەتتىكى خویندەووە دەر حال عەرزەم كرد:
- قوربان چونكە من زمانم عارەبى نىيە و مەعنای نازانم، ئەگەر
مەعنای ئەو ئايەتە بەكوردى بفرموون زۆر مەمنوون ئەبم!
هەر كە وەهام وت مەلا هاتە خوارەووە و بەچەپۆك دای گرتم.
وتى:

- كافر بوويت، قسە مەكە!

سائىرى خەلقەكەى ترىش بەچەپۆك دايان گرتم و وتیان «بىكوژن ئەم
كافرە! غەزايە (۲)» «هەر چەندە هاوارم كرد «كوپە خەلكە بۆ خاترى خوا من
هېچم نەوتوووە»، فائىدەى نەبوو، هەر كەس ئەهات بەچەپۆك پىيدا
ئەمالم، بەبى سوئال ياخو تەحقیقات، تا نىهايەت كابرای ئاشنام هات
و بەهەر نەوعى بوو خەلاسى كردم و بردمىهوە مال. تەعەجوبم كرد كە
يارەبى من چىم كردبى كە ئەمەم بەسەر هات؟ ئاشناكەم وتى:

(۱) بەئەو پەرى خەمبارىيەووە.

(۲) تىكوژان لە رپى مەبەستىكى ئايندا.

– عهزیزم تۆ ههقت چییه بهسهر ئەم قسانهوه، بوچی خۆت خراپ ئەکهیت؟
سویندم خوارد که هیچی خراپم نهوتوو.

کابرا وتی:

– ئیستا ئەمانه فائیدهی نییه، ههلسه عیلاجی خۆت بکه، پوچیشت وا له
خهتهرا!

– ته دبیرم چییه؟

– راوهسته تا شهو؟

ئهو پرۆژه نهمتوانی بچم بو دهرهوه تا شهو، له شهو دا کابرای ئاشنام هات
بردمی بو مالی کابرای مهلا و مالی چهن مه لایهکی تر که لهو شارهدا بوون.
ته شهبووسم پی کردن وه زور پارامهوه، ره فیه کهم دهستی کرد به چهقه کردن
له گه لیاندا و ئه وهی لازم بوو کردی، نیه ایته عه فوو یان کردم.

ئهمجا هی نامیان شایه تمانیان پی هاوردم و دینیان تازه پی کردم هوه.
له مه و پیش به حسم کرد که خه یالی گه ورهیی و مه ئمووریه ته که وتبووه
سه رم، تیکرار سوئالم کرده وه له ئاشناکه م که ته دبیری من چییه؟
وتی:

– ئهو مه سه لکه نه که پی م وتی قبوولت کردوو؟

– له وانیشه زیاتر.

– جا که وایه دهست بکه به ئامشو کردنی ئیش به دهسته کان و مه دح و
سه نایان، جار جار دیاریشیان بو ببه! ئیتر سه هله.

هه قیه ته نه سیحه تی ئاشناکه م راست بوو. موده تی مانگی دهستم کرد
به مه دح و سه نا و ئاموشو کردن و دیاری بو بردنایان. پوژیک بانگیان
کردم وتیان «وه زیفه ی ته حسیلداری مونحه لله^(۱)، ئیستیدعا بنوسه و
داوای بکه!».

(۱) مه بهست به تاله، که سی بو دانه نراوه.

فهوړن ئیستیدعایه کم نووسی.

ههقیقته له پاش چوار روژ ته عین کرام و موباشه رتم به وه زیفه کرد. ئهجا دست له من و قووه له خودا، دستم کرد به ئه هالی رو تانده وه. که وه قتی ئه چووم بو دهره وه دهفته ره کم له به رده می خو دما دانه نا، دستم ئه کرد به ته حسیلات (۱) ئه وهی که چوار قرانی له سه ربوو، شه شم لی ئه سه ند و عیلم و خه به ری (۲) دوو قرانم ئه دانئ، چونکه عموم نه خوینده وار بوون و نه یانئ زانئ.

دفعه ی دوو هم که ئه چوومه وه ئه و دئییه هر له عینی ئه و پیاوه که چوار قرانی له سه ربوو شه شم لی سه ند بوو، تیکرار داوای سی قرانی ترم لی ئه کرد. کابرا ئه یوت:

– ئه فهندي چی بوو هر ته واو نه بوو؟

– کوره سه گباب هیشتا له کویتانه؟

دستیان ئه کرد به هاوار کردن و پارانه وه، منیش له جیاتی ئه وهی رهمیان پی بکه م، ئه مرم ئه کرد به و پولیس و قولچیانه ی که له مه عیبه تما بوون، دستیان ئه کرد به لیدان و فله لاقه کردن. ئه هالییه مه زلوومه که به مریشک سه ربین و جو لیسه ندن بو و لآخه کانمان و له دوا ی لیدانیکی زور ته حسیلاته که م به هه وه سی خو م ئه کرد.

ئه هالیی بیچاره ئه چوون بو شکات و له مه رکه ز ئیستیدعایان (۳) لی ئه دام، به یانی غه داریی منیان ئه کرد، ئه م ما بی فائیده بوو، چونکه هه موو ما فه وقه کانی (۴) خو م ته ره فدارم بوون و من له پیش ئه واندا ئیشی خو م

(۱) باج کوکردنه وه.

(۲) وهسل (وهرگیراوه) بو پارهی که که سیندراوه.

(۳) لیژدها مه به ست له شکاتکارییه دژی یه کیک.

(۴) ئه وانهی بالاترن، زلترن به ئیشی میری.

مهحكوم كردبوو، ئيتربه مهئيووسى ئهگه پارانوه. جا ئه مجاره كه ئه چوموه وه له ههق ئه وشكاتهدا كه كردبوويان، زياتر له جاران غه رامم ئه دان. خو لاسه بهم نه وعه موده تى دهوامم كرد، كه تى فكريم بووم به ساحيبي شه شسه د هه وتسه د ليره ي خو م، ئه مجا به ته واوى خه يالى گه وره ييم كه وته سهر و به ئه و مه سه كه ي خو م ره زا نه بووم، چونكه له دلى خو مدا ئه موت «واسيته ي ته ره قيه ي ئه م زه مانه، ناراستى و نه خو ينده واوى و ساحيب پاره ييه، من هه ر سيان يانم هه يه، ئيتربو چ بهم وه زيفه بچكو له يه ره زا بيم؟» به شه و و روژ له بهر ئه و مه راقه خه و و ئيستراحه تم نه بوو، هه ر له ئه و روژانه دا بو به ده بختيه من مه ئمووريكى ته حقيقات (1) بو ته ماشا كردنى ئيشوكارى عموميه قه زاكه هات، هه رچه ند له پيش هاتنى ئه ودا، له مه ركه زى لياواه به سپرى ئه خبار كرابووين ورياييه خو مان بكه ين، ئيمه ش به عموميه هه رچى لازم بكا بو ته نزيما تى ئيشوكارى خو مان له پيش ئه ودا كردمان، مه سه لا ئه وسا كو لانه كان كه پربوون له پيسى، له ته ره ف به له ديه وه به ده ره جه يه ك پاك كرانه وه. دائيره ي ئيمه كه ده فته ر و ئه ساسي كمان نه بوو، شتي كمان دروست كرد، سندووق كه خالى بوو هه مووى درابوو به قه رز، پارهمان به قه رز هينا و خستمانه ناوى، لىباسسمان كه هه موو پيس وچلكن بوو، لىباسى جوانمان كرده بهرمان، ئه وسا كه قسه ي خو شمان جنيو و شهق بوو له گه ل ئه هالى، ئه مجا كه وتينه ميهره بانى و زبان شيرينه.

ئه ممه مه ئموورى ته حقيقات چونكه خه لكى موحيته (2) خو مان نه بوو وه له جيگه يه كى دوو مانگ ريگاوه هاتبوو، به پاره يا به ده عوه ت ئيقناع نه ئه بوو، ته حقيقاتيكى زور به شیده تى ئه كرد، وه چهن كه سيكى ده ست له ئيش كيشانه وه و ئه وراقى له هه ق گرتين كه يه كى له وانه من بووم، هه ر

(1) لىپرسينه وه.

(2) مه به ست له ناوچه يه.

چەند ئەویشى ھېشتا بەتەواوى نەيکرد. ھەر خەرىكى مەئموورە پچكۆلەكان بوو، دەستى لە گەورەكان نەدا، ئەگەرچى خۆيشى زۆر چاك ئەيزانى ھەموومان وەكويەك وەھايىنە، بەلكو گەورەكانمان خراپترن، چونكە مەسەلەى مەشھورە (گەورە ئاۋ ئەپزىئى بچووك پىئى لى ئەخا).

نازانم لەو پۆژە سىياسەت وەھا ئىجابى ئەكرد كە دەست لەوان نەدا، يا زۆر بەگەورە و موھىم ھاتبوونە بەرچاوى و وەھاي ئەزانى كە ئەگەر دەستيان لى بدات دنيا ژىراۋزور ئەبىت، ئەگەر چى ھىچى تىدا بەسەرنەبوو، موداخەلەى^(۱) ئەوانى نەكرد. وەلھاسل ئەوراقى بۆگرتىن و تەودىع^(۲) بەمەحكەمە كراين، ھەرچەند ھەرچى ئەوراقىكى لە ھەقمان گرتبوى راست بوو. ئەمما لەبەرئەوھى كە لە وەقتى خۇيدا ئەھالىمان چاك ترساندبوو، لە پاش رۆيشتنى ئىمە رەفېقەكانمان كە ئامىرى ئىمە بوون بەوھزىفەوھ لە قەزادا مابوونەوھ، بەدزىيەوھ شەو و رۆژ تەھدىدى ئەھالىيان ئەكرد كە شەھادەت لە عەلەيھى^(۳) ئىمە نەدن. ھىچ كەس شەھادەتى نەدا، مەحكەمە مەجبور بوو بەتەبىرەكردنمان. ئەمما مەئموورى تەحقىقات پىاۋىكى گەورە بوو، ئىسرارى ئەكرد لەسەر عەزلى ئىمە، چونكە بۆ خىانەتمان قەناعەتى وىژدانى حاسىل بووبوو. لە پاش تەبىرەكردن عەزل كراين ھەر كەس چووین بەولائىكدا، منىش گەرامەوھ ئەو جىگەيە كە لەوھ پىش تىادا مەئموور بووم. مودەتى بەبى ئىشوكارى سوورامەوھ، شەرمم ئەكرد ئىستىدعانوسى بكەم، چونكە لە ھەياتى تەھسىلدارىمدا وەكو ھاكىمىكى بالاستقلال^(۴) بووم، ئىستا چۆن عەرزوھالئوسى بكەم؟ كە تى فكرىم ئەگەر ھەرۋەھا بمىنمەوھ خراپە،

(۱) مەبەست لە دەستكارىيە.

(۲) تەودىع: درا.

(۳) لە عەلەيھى: لە دژ.

(۴) بالاستقلال: سەربەخۆ بووم.

فيكرم كردهوه كه چي بكهه چاكه؟ له دلى خوډما قهرارم دا كه مهسهلهى ميللهت بگرم بهدهستهوه و خوډم بكهه بهوهتهنى. ئەمجا دهستى لىباسى سويلى^(۱) زور جوانم لهبهركرد و وهكو پياويك كه له مهكتهبيكى عالى نهشتهتى^(۲) كردبى، خوډم بهلىباس رازاندوه و باستونىكى^(۳) باشم گرت بهدهستهوه، جانتايهكم پر كرد له كاغەزى سپى و كتىب كه ئەكسهريانم نهئەزانى خوډم بيخوينمهوه، خستمه بن دهستم و دهستم كرد بهگهپان بهناو بازار و مالان وه قاوهخاناندا، له هەر كوئى دانەنيشتم دهستم ئەكرد بهباسى وهتهن و ئىستقلالىيهت وه لهزهتى سهريهستى و ئازادى. ههموو رۆژيك غهزهليكم ئەنارد بو مهتبهعه، بهعزهن مهقالهيهكم ئەنووسى ئەگهچى هيچ كاميان له قهلهمى خوډم دهرنه ئەچوو.

بهشهو لاي شهخسيك ئەمنووسى وه لهبهرم ئەكرد وه بهرۆژ نهشرم ئەكردن. بهعزهن خهلقم كو ئەكردهوه وه دهستم ئەكرد بهباسى ئىستقلالىيهت وه جاربهجار بهشهوا بهياننامه ئەنووسى له عهلهيهيى حكومەت بهئيمزاي موستهعار^(۴) وه فرېم ئەدا بهناو كۆلانهكاندا، بهم نهوعه مهشهور بووم بهپياويكى زيرك و وهتهنپهرست، بو خوډم ناويكم پهيدا كرد، ئايا حكومەت ئايا ئەهالى، بهپياويكى فهوقهلعادهيان^(۵) ئەزانيم، بى خهبهربوون كه پرؤغرامى من هەر ئەوه بوو كه تهعين بكريم بهمهئموور و تىكرار دهست بكهمهوه بهخواردنى خوئنى ميللهت، وه پاره گلير^(۶) بكهمهوه بو خوډم. چهنده مودهتى بهم نهوعهش مامهوه كه تى فكريم

(۱) سويل: سپورت. جلى ئەفندييانه.

(۲) نهشتهتى كردبى: دەرچوو بى.

(۳) باستون: گۆچان.

(۴) خواستهمنى.

(۵) زورگهوره.

(۶) كۆكردنهوه.

زۆر بەموھىم و گەورە كەوتوومەتە پېش چاوى حكومەت و ئەھالى. ھەر رۆژىك لە تەرف پياويكى گەورە دەعوەت ئەكرام، و ھەر وەقت تەسادوفى پياويكى گەورە و سياسيم بكردايە زۆر بەدېقەت گەفتوگوى ئەكرد لەگەلما، چونكە ھەرەكو توتوى ئەو چەند قسەيە كە فېر بووبووم تىكرارم ئەكردەو، واى ئەزانى كە من پياويكى زۆر موھىم و سياسيم وە عەمدەن^(۱) قسە ناخەمە دەرەو، بى خەبەر بوو كە بەغەيرەز ئەو چەند كەلیمەيە ھېچ نازانم و قسە نەكردنم لەبەر ھېچ نەزانىيە. لە پاش چەن مودەتى، رۆژىك كە لە مالىو دانیشتبووم، تى فكریم ئەمرىكم بۆ ھات كە جەنابى زۆراب ئەفەندى بەرپەئىسى قەزای خۆرنشین تەعین كراو، حەرەكەت بكا بۆ سەر وەزىفە وە عەجەلە موباشەرەت بەئىشى ئىشعار^(۲) بكات. فەورەن حەرەكەتم كرد بۆ وەزىفە.

لە پېشدا تەلغرافم نووسى، رۆژى مواسەلەتم بەیان كرد، ئەو رۆژە گەيشتمە مەرکەزى قەزا تا مەسافەى نيو سەعات رېگا، ھەموو ئەھالى و ئەشرافى مەملەكەت ھاتن بەپېرمەو، منیش لە كەمالى عەزەمەتدا^(۳) لە ئوتومبیل دابەزىم و مەرحەبا و سەباح خېرم لەگەل ئەشراف و ئەھالى كرد. چووومە سەرا بەبى ئەوھى چاوم كەوتبى بەرپەئىسى پېشو، بەبى ئەوھ بىناسم لە خۆمەوھ قىنم لى ھەلگرتبوو، ئەم پرۆگرامەم بۆ خۆم دانابوو كە ھەرچى ئەو كردبووى بەعەكسى ئەو معامەلە بكەم. كە گەيشتمە مەقام^(۴) ئەوھل قسەم ئەمە بوو كە ئەم ئەسكەملە و ما ھەيە بۆچى وا دانراون؟ ديارە ئەو كەسە كە عەقلى نەبوو.

(۱) بەقەستى.

(۲) مەبەست لە ئاگادارىكردنە!

(۳) بەوپەرى فیز و گەورەبىيەو.

(۴) بارەگای میرى، سەرا.

(۵) لىي ورد بمەو.

فهره ن ئه مرم كرد، بههكسى جارانه وه ميز و ئهسكه ملييه كه يان دانا و دانيشتم به بى ئه وهى موازنه نى بكه م^(۵) يا بياننام، له وه پيش هه ركه س كه بيستم دۆستى ئه و بووه وهكو دوتژمن سهيرم ئه كرد.

له پاش چهند رۆژ مانه وه م هه رچى عاده ت و سياسته تى ئه و بوو بهكولى تهغه يورم^(۱) كرد.

هيچ تى نه ئه فكريم كه ئيمه ههردووكمان خزمهت به يهك حكومهت ئه كه ين و هيچ عه داوه تيكمان له مه وپيش نه بووه، بوچى وا بكه م به لكى عه قلى ئه و له من چاكتربووبى، بوچى چاك به خراب ته بديل بكه م؟ هه ر له خو مه وه بوو بووم به دوتژمنى ئه گه رچى خويشى له وى نه بوو. عه جايب ليره دايه هه ر وه قه ت چاوم بكه وتايه به مندا لىكى مه كته بلى ئه گه ر ئه ولادى خو يشم بووايه، هه زم ئه كرد بيكوژم، چونكه وه هام موازنه نه^(۲) كرد بوو كه ئه گه ر ئه وانه گه ره بين وه زيفه ده ست ئيمه ناكه وىت، با خسووس، له وان زياتر رقم له موعه ليمه كان بوو. له دلى خو مدا ئه موت «ئهم شه يتانانه ي خراپين، هه ر ئه مانه ن كه نه شرى معاريف ئه كه ن وه ئاخرى^(۳) خاتيمه ئه دن به م ئه حواله وه نانمان ئه بپن». ئه م ما دلم زور قايم بوو به ئه وه كه ئه وهنده خه لق له خسووسى ره غبه تكردن به مه عاريف^(۴) سارد بوون، ئه مزانى تا من حيا تم هه يه ئه وه نابينم وه هه ميشه ئه كسه رييه ت^(۵) به ته ره ف خو مانه وه ئه بى، چى بكه م ده سه لا تم نه بوو كه هه رچى مه كته بى ره شو روو ته كان هه يه دا يبخه م و ئه م خه ته ره يه له دلى خو م لا بده م؟

(۱) به ته واوى گوژيم.

(۲) وه هام لىك ئه دا يه وه.

(۳) كو تايى ده هين.

(۴) خو ينده وارى و رو شنبيرى.

(۵) زوره ي خه لكى.

دَلْخوشی خۆم به ئهوانه دایهوه. حاسلی له دواى چهىد پۆژیک دهستم کرد به تهتبیقى پروگرامی پيشوو، یه عنى خوینی ئه هالی گرتن وه پاره بۆ خۆم گلیرکردنهوه. هه موو پۆژ ئه مریکی به شیده تم^(۱) ئه دا بۆ کو کردنه وهی حاسلاتی ئه و ساله. ته سادوفه ن^(۲) حبوویات، یه عنى رزق قیمة تی نه ئه کرد وه ئه هالی هه موو پۆژ ئیستیدعایان ئه نووسی که ئیمسال رزق قیمة ت ناکات، ئیستیرحام^(۳) ئه که یه حکوومه ت سه برمان لی بکا، بیچاره ئه هالی وایان ئه زانی رزق هه رزان بووه، نه یان ئه زانی پاره گران بووه، چونکه قاعیده یه، هه ر شتی که مبوو گران ئه بی، سه به بی گرانیی پاره شیان نه ئه زانی، منیش نایزانم، با وجودی ئه و هه موو ئیستیدعایه و پارانه وهی ئه هالی، من بۆ ته حسیلات ئه مری به شیده تترم ئه نووسی. له دلی خۆمدا ئه مووت «من هه قم چییه، هه ر ئه وه نده خۆم ته قدير بکریم، ئیتر با هه زار فه قیر بمریت له برسانا یا به دم شه قی مه ئمووره وه هه ر هاوار بکه ن». به عزن له بهر بی تاقه تی و موحتاجی ته نهایی بووم، به ته نه ها ئه چووم بۆ سه حرا. چونکه وه قتی به هار بوو وه هه موو که س ئیواران ئه چوو بۆ ده ره وه، ته سادوفی زۆر جه معیه تم ئه کرد که دانیشتون ده سته ده سته. به عزی که عه ره قیان ئه خوارده وه، به عزی که خه ریکی تریاک و به عزی که خه ریکی به نگ کی شان بوون، تاقمی عه ره قخۆر له سه ر سه وزه گیا ده نکه کووله که و گوشتی برژاویان دانابوو، هه ر جارئ پیاله یه کیان هه لبگر تایه، هه ر که س به ئه وی تریانی ئه وت «ئمه به شه ره فی تووه» یه کی ئه یوت «به نامووسم ئه م جه معیه ته م^(۴) له برای خۆم لا موحته ره م و عه زیزتره». یه کی له سیاسه ت قسه ی ئه کرد، یه کی له فه لسه فه به حسی ئه کرد، زۆر مه جلیسیکی

(۱) توندوتیژ.

(۲) به ریکه وت.

(۳) داواى به زه بییه و په حم.

(۴) کۆمه لی دانیشتون.

خۆشيان بوو، ئەموت «ئەمانە وەكو برا وەهانە، هېچ وەقتى عاجز نابن، وە لە ئەهلى ئەم عەسرە ناكەن».

تاقمى بەنگكيش ھەر لە خۆيانەو پى ئەكەنن، نازانم پىكەنننننن بەو زەغىيەتى حازرە^(۱) ئەھات يا بەوانەى كە عاقلن و ئىدىعائى بەشەرىيەت^(۲) ئەكەن، وە ياخود بەخۆيان پى ئەكەنن لە خۆشيانا كە ئەو مەسلەكەيان قبول كرددوو و وەكو بەعزى كەسى عاقل خۆيان دووچارى فيكر كرددنەو وە يا خەيالائى نەكرددوو، بەھەر كاميان پى كەننن ھەقە. ئەمما تاقمى ترياككيش كە يەك لەسەر يەك نەفەسيان لى ئەدا وە چاى شيرين و پىر رەنگيان ئەخواردوو، مات و مەلوول دانىشتبوون وە قەتەن سەدايان نەبوو وە ھەتا لە دەنگى خەلقى عاجز بوون. نازانم ئەو مات و مەلوولییە كە بوويان چى بوو؟ فيكرمان لەو ئەكرددوو كە بۆچى خۆيان موبتەلا^(۳) كرددوو بەئىستیعمالى ئەو زەھرە كە ھىياتى عەزىزى ئەوانى مەھوو كرددوو، ياخو موازەنەيان ئەكرد بزائن تريك كە بۆ تەداوى سەھتەيان ئىستیعماليان كرددوو، تەئسىرى بەخشیوہ يان نا، چونكى ئەكسەرى ئەوانە كە موبتەلا بوون بەئىستیعمالى تريك بەبەھانەى نەخۆشییەوہیە، كە لە پاشاندا موبتەلا بوون و لە ميعادى خۆيدا ئىستیعماليان نەكرد و جووديان تىك ئەچىت، ھەر كە ئىستیعماليان كرد، فەورەن و جووديان چاك ئەبىتەوہ.

جا لەبەر ئەوہیە كە بۆ ھەموو عیللەت بەدەرمانى ئەزانن. ئايا ھەر لە ئەوہلەوہ فير نەبن چاكتر نيیە؟

عەودەتم كرددوو ناو شار، سبھەينى كە چووم بۆ سەرا، ھەموو عەرەقخۆرەكانم لە سالونى مەھكەمەدا چاوپى كەوت، يەكسى سەرى

(۱) بارى ئىستاكە.

(۲) مروفايەتى.

(۳) گىرۆدە، دووچار.

شکابوو، يهکى دەستى، يهکى خه نجه رىکى پيوه بوو، حاسلى، هه ر يهک به نه و عىک بريندار بوون، زور ته عه جويم کرد.

له فه راشى مه حکمه مه پرسى:

– لام مه علووم بکه ئەمانه چييه؟

– قوربان ئەمانه دوينى عه ره قيان خوار دووه ته وه و له ئەسنای (۱) سه رخوشيا شهريان بووه له ناو خويانا.

زور ته عه جويم کرد، نه تيجهى ئەو هه موو موحيبه تهى دوينى که من له وانم دى، بوچى وای لى هات؟ مه علووم بوو ئەو موحيبه تهش هه ر خه يالى سه رخوشى بووه.

ئەلبه ته شتىک که عه قل زایل بکا نه تيجهى هه روها ئەبیت. ته سادوفه ن، ئیواره يهکى تر چووم بو سه حرا، تى فکريم له که نارى ئاويکى پاک و سه وزه گيايهکى جواندا ده رویشىک دانىشتوو که سيمای شه هاده تى ئەدا پياويکى عاقل و تى گه يشتوو. چووم سه لامم کرد وه جوابى دامه وه. له لای دانىشتم، ئەو هيچ قيامى له بهر نه کردم، من له دللى خوئدا پيم ناخوش بوو، وام زانى له بهر کوسره تى (۲) ته فه کور بوو، ئەمما له پاش چهند ده قيقه بووم مه علووم بوو له بهر لاقه يدييه (۳) له دنيا. له پيش ئەوه دا که من قسه بکه م پوو تى کردم و وتى:

– برادر له زه مانى قه ديمه وه شاعير و فه يله سوفه کان ناوى دنيايان به پيره ژن بر دووه، ئەمه له لای تو سه حيه يا نه؟

منيش چونکه هيچم لى نه ئەزانى وتم:

– چيت عه رز بکه م؟

(۱) له کاتى.

(۲) کوثره: کثره. زور.

(۳) لاقه يدييه: بى په يوه ند، که مته ر خه مى.

- عهزیم دنیا پیر نهبووه، چونکه معنای پیر ئه وه ته که ئینسان پیریوو، قووه تی هه موو ئه عزای که م ئه بی، هه ر کامیان له وه زیفه ی خویاندا، تو ته ماشا بکه! بزانه ئه م دنیا یه هیچ له وه زیفه ی خویدا، یه عنی له پهروه رده کردنی ئینسان و هه یوانات و نه باتاتا که می کردووه؟ لاکین ئه وه نده هه یه، خو مان پیر ئه بین، له کار ئه که وین و ئه مرین قه باحه ت ئه خه یه سه ر دنیا. به پیچه وانه وه دنیا هیشتا منداله، چونکه روژ له روژ وا له ته ره قیدا وه هیشتا ته کامولی نه کردووه، له واندا که ئه وه پهروه رده یان ئه کا قیسمیکی ئینسانه که گوایا له هه موو ئه وه شتانه ی که ئه وه پهروه رده ی کردوون حیس و عه قلایان زیاتره، با وجودی ئه وه هیشتا قیسمیکی زور له ئینسان وان له حاله تی وه حشه تدا که زوریان ماوه ته کامول^(۱) بکه ن، ئه وان هیشیان که لایان وایه خویان ته کامولیان کردووه، هیشتا له لای من وه ها نین، چونکه ئه گه ر وه ها بوونایه، ئه وه ل وه زیفه ی ته کامولی ئه وانه دوست به هه موو به نی نه وعی خو ت، ئه بوایه سه عییان بکر دایه ئه وانه ی که هیشتا له حاله تی جه هاله تدا ماونه وه ته کامولیان پی بکه ن، ئایا مندالیکی نه فام که له له ی له گه لدا بی ت؟ شتیکی خراپ بکات یا دهستی خو ی بسووتینی، خو ی مه سئووله یا له له که ی؟ ته بیعی ئه گه ر بیزانیا یه ئاگر ده ست ئه سو تینی، دهستی خو ی نه ئه کرد به ئاگر دا! که و ابوو کابرای له له^(۲) مه سئووله. ئایا معنای ته کامول ئه وه ته ئینسان هه ر بو خو ی هه ول بدات؟ به یاناتی ده رویش ته ئسیریکی گه وره ی کرد له دلما و تم:

- بوچی ته شریف ناهینی بچین بو مالی ئیمه؟ من ره ئیسی ئه م قه زایه م، مالی جوان و خو راک ی باش و نوینی پاکم هه یه و چه ن روژیک خزمه ت بکه م؟

(۱) ته کامول: پیگه یشتن.

(۲) ئه وه که سه ی پهروه رده ی منال ئه کات.

(۳) مو تله قه ن: به ته واوی.

جوابی دامه‌وه وتی:

- هیچ وهقتی باوه‌رناکه‌م له‌م جیگه‌ی خوومه‌ خوشتر بیټ. چونکه ئه‌و فهرش و نوینی تویه‌ موتله‌قه‌ن^(۳) هه‌قی غه‌یری وا به‌سه‌ره‌وه. ئه‌و نانی تویه‌ به‌ته‌حقیق له‌ نه‌تیجه‌ی زولمیکه‌وه په‌یدا کراوه. ئه‌و خانووه‌ جوانه، ئه‌مینم که زور که‌س به‌ناره‌زامه‌ندی ئیشی تیا‌دا کردووه، که له‌ ئۆده‌کانیدا دائه‌نیشی زور مه‌حدوود ئه‌بینی، یه‌عنی هه‌ر چاوت وا له‌ دیواره‌وه وه ته‌جه‌مولاتی ناویه‌وه. ئه‌مما له‌م سه‌وزه‌ گیایه‌ که من له‌ سه‌ری دانیشتووم، له‌ قودره‌تی سانعیکی بی‌ منه‌ته‌وه دروست کراوه که موحتاجی هیچ نییه، وه ئه‌م ئاوه‌ موباحه^(۱) به‌م پاکیه‌ به‌پیش چاومدا ئه‌پوات و مه‌نزه‌ریه‌کی زور جوان ته‌شکیل ئه‌کات، ئه‌ویش به‌قودره‌تی سانعیک که فه‌وقی هه‌موو عالمه‌، له‌ نه‌تیجه‌ی بارانه‌وه په‌یدا بووه، ته‌ماشای ئه‌م فه‌زای^(۲) ناموته‌ناهییه‌ ئه‌که‌م زور له‌ سه‌یری ئۆده‌که‌ی تو‌ جوانتره، چونکه ئیحتیماله‌ وهقتی تو‌ سه‌یری ئۆده‌که‌ت ئه‌که‌یت به‌عزئ شتی تیا‌دا ئه‌بینی که هینی غه‌یر بووه، وه له‌ نه‌تیجه‌ی زولمیکه‌وه په‌یدات کردووه، ئیحتیماله‌ ویزدانت موعه‌زه‌ب ببی، ئه‌مما من که سه‌یری ئه‌م فه‌زا ناموته‌ناهییه^(۳) ئه‌که‌م که هه‌قی غه‌یری تیا‌یدا نییه‌ ویزدانم موسته‌ریحه‌ و زور پیی موتله‌زیز^(۴) ئه‌بم که سه‌یری ئه‌م مه‌وجوداته‌ ئه‌که‌م که چهن نه‌وع مه‌خلووقاتی تیا‌دا خه‌لق کراوه. جا له‌به‌ر ئه‌مانه‌ من ناتوانم بی‌م بو‌ مالی ئیوه!

به‌یاناتی ده‌رویش ته‌ئسیریکی گه‌وره‌ی کرد له‌ دل‌مدا. خودا حافزیم لی

(۱) موباح: هه‌لال.

(۲) فه‌زا: ئاسمان، بو‌شایی کردگار.

(۳) بو‌شایی کردگاری بی‌ پایان.

(۴) موتله‌زیز: چیژ وه‌رگرتن، خوشی وه‌رگرتن.

(۵) پارچه.

کرد و به مات و مهلولی عهده تم کرده و بۆ مائی. له و موده تدها که له سه ر
ئهو وه زیفه یه بووم، کابرایه که دوو سی قه تعه (۵) مولکی بوو له خارچی
مه رکه زدا و به مه سافه ی دوو سه عات پینگا دوور. زۆرم هه زلی کرد بوون
وه ئاره زووم ئه کرد پینگایه که پهیدا بکه م ئهو مولکانه ی لی بستینم، چونکه
ههروه کو له غه ریدا ئه وسا قاعیده بوو، هه ر که س ئه رازییه که یا مولکیکی
نه بووایه ناوی (کوئنت)ی نه ئه درایه، باخسوس له خاکی فرانسه دا، که
به بی ئه رازی قابیل نه بوو ئینسان بیی به (کوئنت).

منیش هه رچه ند ئه وه نده له قاعیده ی غه رب (۱) شاره زا نه بووم وه ئه وه نده
مه علووماتی تاریخیشم نه بوو، ئه م ما وه ها حاللی بوو بووم که ئه گه ر
مولکم نه بی، به و مه سه له کانه ی (۲) که خو م ئه مه ویت قایل نابم (۳) مه سه لا
وه کو ئه عزایه تی په رله مان، یا ئه عیانی، یا خود وه زاره ت، چونکه وه هام
چا و پی که وتبوو که ئینسانی بی سهروه ت و بی مولک با زۆر عاقلیش بی،
قایل نابیت به ئه و مه سه له کانه. به خت موساعده ی کردم، کابرای ساحیب
مولک به مه سه له یه که ئیتیهام کرا و هه پس بوو. هه ر که ئه مه م بیست،
ئه و راقه که یم له پۆلیسخانه داوا کرد هه تا خو م به قانونی عه شایری
ته ماشای بکه م، هه رچه نده کابراش خو ی، عه شایر نه بوو، ئه م ما له
ئه وه له وه، به سویند ئیقناعم کرد که زه ره رم بو ی نابی، هه تا ئیستیدعایه کم
پی نووسی که ئیستیرحام ئه که م من عه شایرم، ئه م ده عوای منه به موافقی
قانونی عه شایری ته ماشای بکه ن!

(۱) ولاتانی رۆژئاوا.

(۲) پایه.

(۳) شاد نابم. رازی نابم.

(۴) له هه مان وه ختا.

(۵) ئه و پاره یه ی له سه ریتی.

(۶) وه رگرتن.

هەر که عەرز و حالەکهیم دەست کەوت، فەورەن سێ کەسم تەعین کرد بەحەکەم که خۆم ئیعتیامدم پێیان بوو، وە دەرحال^(٤) نووسیم بۆ مالییه، که فلان کەس ئیستا مەوقوفە زیممەتی^(٥) چی هەیه لێی تەحسیل^(٦) بکەن. زوو بەزوو مالییه ئیختاریان^(١) کرد که له مودەتی دە پوژدا، ئەو میقدارە زیممەتە که لەسەر تە ئەگەر نەیدەیت، مودەتی سێ مانگ و یەک شەو، موافقی قانونی تەحسیل ئەموال حەپس ئەکرێت، یەعنی نەوهد و یەک پوژ. ئەوراقەکهیم تەودیع کرد بەهەیهتی حوکم، ئەو هەیهتیە که هەتا ئیمزای خۆیانیان نەئەزانی بنوسن. له حزووری کابرای مودتەهەما وتم بەهەیهتی حوکم که ئەم کابرایە نابێ له سێ سالی کەمتر مەحکوم بکریت، چونکه مەسەله ئیستاتە.

کابرای مودتەهەم که ئەمە ی بیست وە لەو لاشەووە له تەرەف مالییه وە تەهیدید کرابوو، دەستی کرد بەهاوارکردن و وتی! «بۆ خاتری خوا، قانونی عەشایر بۆ تەسهیلی ئومووری عیباده^(٢) دانراوه، ئەو وەختە که ئەم قانونە دانرا مەقسەد ئەو نەبوو که بەعزێ کەس بیکەن بەئالەتی شەپ». دەستم کرد بەحیدەتکردن، ئەمرم کرد بردیانەو حەپسخانە.

کابرای مودتەهەم، پیاویکی عاقل بوو، فیکری کردبوو، زانیبووی هاوارکردن فائیدە ی نییه، تەحقیقاتی کردبوو، موعتەمیدی من کێیه، بەهەر نەوعێک بووبوو، چاوی پێ کەوتبوو، پێی وتبوو «جەنابی رەئیس مەقسەدی چییه؟» وتبووی «مەقسەدی ئەو تە ئەو مۆلکانە ی پێ بفرۆشیت، بەکاری تۆ نایەن و ئەگەر تۆ ئیتاعەتی ئەمری بکەیت له هەموو شتا معاوونەت و موساعەدی تۆ ئەکات».

کابرا لەبەر مەجبووری رەزا بوو!

بۆ سبەینی زوو له دائیره ی تاپۆدا تەقریری بۆ دام و مۆلکەکانی پێ

(١) ئاگاداریان کرد.

(٢) کاروباری خەلکی.

فرۆشتم، منیش قیمهتی حهقیقی یان چهند بوو نیوهم دایی. هەر لهو پارهیە زیممه ته که ی ته سلیم کرا، ئەمریشم کرد بههیهتی حوکم، قهاری بهرتهیان نووسی. که له ههپس هاته دهرهوه، زۆر ئیحترامم گرت، وه دوو سی رۆژ له مالی خۆمدا دامنا وه موحیبه تیکی زۆرم له گه لیدا کرد، له پاشا عه ودهتی کردهوه^(۱)، جا که بووم به ساحیبی مولک له وه قتی ته خمیندا، ئەموت بهو مه ئموورانی ته خمینه ی، که هه موو ئەهالی قه زاکه به ده ستیان وه فریادی بوو وه ئەوه نده ته خمینی فه لاحتی ئەهالیان زیاد کرد بوو که هه موو مه حوو بوو بوونه وه، ته خمینی دپهاته که ی منیان زۆر که م ئە کرد، له بهرته وه ی که فه زله ی ته خمینه که بو خۆم بمینیته وه و شتیکی زۆر که میان له سه ر دانه نان، وه خۆم سه رکارم ته عین ئە کرد له گه ل هه قی تا پۆدا هه قی میریشم جه مع و جبا یهت ئە کرد وه خۆم ئەو ته خمینه که له سه ر ئەهالی کرابوو، له مه عاشی خۆم ئەمدا به ناوی فه لاحته کانه وه و له نیه ایه تی حاسلاتدا قیمه تی ئەو وه خته ی ده غلودان چهند بوو، دوو قاتم له ئەهالی دپهاته کانی خۆم ئەسه ند، هه ر که س بۆی مومکین نه بوو ایه بیدات، بۆم ئە کرد به قهرز بۆ سالی ئاتی، ئەمما یه ک به دوو. ته به عن ئەهالیی بیچاره له ترساندا نه یانته توانی برۆن و ریگای شکاتیشیان نه بوو، جا نازانم عه قلیان پی نه ئەشکا یا ئەیانزانی شکات فائیده ی نییه. ئەو مولکانه ی که بووم، حدوودیان نه ختی که م بوو، دهستم کرد به ته عه روزکردن^(۲) به مولکی ئەو که سانه ی که نزیکم بوون، به واسیته ی ئەو وه زیفه یه وه که به دهستمه وه بوو، له موده تیکی کهمدا، حدوودی قه دیمی مولکه کانم چهنده بوون، کردم به دوو ئەوه نده به زۆری خۆم! ساحیب مولکه کانی ره فیکم نه یانته ویرا دنگ بکه ن، چونکه ئەیانزانی، ئەگه ر قسه بکه ن، دوو چاری خه ته ریکی^(۳) گه وره ئەبن وه به ناهه ق

(۱) گه راپه وه بۆ شوینی خۆی.

(۲) ته عه روز: ده ستریزیکردن.

(۳) خه ته ر: مه ترسی.

بەمەسەلەيەكى سىياسى ئىتتىھاميان ئەكەم. سىبھەينىيەك كە چوم بۆ دائىرە، لە ناو كۆلاننىكدا دوو مندالەم دى، كە بەيەكەو يارىيان ئەكرد.

– تۆ ئەزانى خودا كىيە؟ ئەوى تريان وتى:

– تۆ قسەى قۆر ئەكەى، چۆن نازانم؟ ديارە خودا پەئىسى قەزا زۆراب ئەفەندىيە!

كە مندالەكەى تر ئەوى بىست دەستى كرد بەپىكەنين و وتى:

– پەشيمان بەرەو، زۆراب ئەفەندى عەبدىكى زەعيفە وەكو من و تۆ! خودا ئەو تەكە لە ھەموو جىگايەك حازرە و ئەم دنيايەى دروست كردووە و ھەمىشە باقىيە.

مندالەكەى تر وتى:

– جا ئەگەر زۆراب ئەفەندى خودا نىيە، بۆچى ھەزار ئەمر بەدات ئىجرا ئەكرىت؟ و بۆچى بەحیدەت و لوتفى، ھەموو خەلق رازىن؟ سەبەب چىيە كەس نىيە كە ھەقى خەلقى لەو بستىنن؟ مەلووم بوو تۆ شىتى و تى نەگەيشتوويت كە زۆراب ئەفەندى بەخوا نازانى؟

دووبارە ئەوى تريان وتى:

– بەراى خۆم تۆ بۆچى خۆت شىت كردووە، خودا فەوقى ھەموو عالەمە^(۱) نىھايەت ئەم زۆراب ئەفەندىيە مەئموورىكە لە تەرەف حكومەتى خۆيەو تەعین كراو، قانونىكى دراو تە دەست معامەلەى پى بكات. ئەمما چونكە لە موحىتى ئىمە قانونەكە بەزويانى خويان نىيە، وە لە مەعنای نازانن وە ياخود خوين لە وجودياندا نىيە، وە لە تەلەبى ھەقى خويان عاجزن^(۲) ھەزار زولم و زۆر بكات كەس دەنگ ناكات، لەبەر ئەو تە ئەوانەى كە بى عەقلن بەخوداى ئەزانن. ئەگەر ئەو كابرايە كە تۆ بەخوداى ئەزانى لە بەعزى مەملەكەتى موتەمەدىندا بى، حەتا

(۱) لە سەروو ھەموو كەسىكەو.

(۲) لىرەدا بى توانا، بى ھىز.

حەمالیشی دەست ناکەویت.

تیکرار مندالەکەیی تر وتی:

– ئیمە که تازە چووینە مەکتەب خۆت ئەزانی لە رەفیقەکانمان بیستوو
که لە بەعزی مەملەکەتی مۆتەمەدینا، حەتا ئەوانە که مەزروونی
مەکتەبن، ئوتومبیلچییەتیان دەست ناکەوی، ئەی سەبەب چییە ئەم
کابرایە ئەوەندە گەورە بوو؟

– عەزیم ئەو مەملەکەتانە هەموو خۆیندەوارن وە لەوانە عالمتر هەیه.

– بۆچی لە زۆراب ئەفەندی عالمتر لەم موحیتەدا نییە؟

– بەلێ هەیه، لاکین ئیحتیمال ئەوەی که وا ئەم قبوولی ئەکا،
خۆیندەوارەکان تەحەمولی ناکەن! ئەمما هیچ عاجزیش مەبە رۆژیک
ئەبیت حەقیقەت جیگەیی خۆی بدۆزیتەو و ئەم میللەتە فەقیرە بیدار
بیتەو و^(۱) ئەم نەوعە میقرۆبانە دەفە بکەن، چونکە ئەم زولمە که ئەمانە
کردوویانە بەپیشە، ئاخیری ئەهالی مەجبوور ئەبن بەفیکرکردنەو بۆ
پەیداکردنی رینگایەکی نەجات، چونکە حەپس تا زیاتر ئەزیەتی بکەن،
زیاتر فیکر ئەکاتەو بۆ رینگەیی وەسیلەیی فیرار.

که ئەم قسانەم بیست لە مندالەکان زۆر لە دلێ خۆمدا حیدەتم کرد، وتم:
«ئەم شەیتانانە تازە چوونەتە مەکتەب و فیکریان وەهایە، ئاخۆ ئەگەر
تەحسیل تەواو بکەن چلۆن ئەبن وە حالی ئیمە چی لی بیت؟ ئاخ مومکین
بووویاوە ئەم نەوعە شەیتاناتەم لەم موحیتەدا نەهیشتایە؟» لە پاش
فیکرکردنەو بەعاجزییەو چووم بۆ مەقامی خۆم.

تەسادوفەن ئەو رۆژە، رۆژی ئیحالەیی ئەو نەهرانە بوون که عائییدی
حکوومەت بوون، وە زۆر کەس لە ئەهالی و ئەشراف هاتبوونە دائیرە

(۱) راپەرێ لە خەو، وریا بیتەو.

(۲) ئیجرا: سەبارەت بەشتی کار بکەن.

(۳) واتە تەصدیق.

ئيجرا(۲) بكن. لاکين لهو وهقتهدا که خهريك بوون پهی بخه نه سهر نههرهکان، پياويک که هه موویان ئه یانزانی پياوی منه، هاته ژوره وه و به ته سديقيکی(۳) زوره وه وتی «من تالبي فلان نههر وه فلان جوگه م» خو لاسه تالبي عموم جوگه کان بوو به ته نزلی به دهلی پيشويان با وجودی ئه وهی که ئه وانهی دانیشتبوون ئه یانزانی به دهلی نههرهکان نیسفی(۱) واریداتیان نییه وه خویشیان عموم به نیه تی ئیجاره کردن هاتبوون، که چاویان کهوت به کابرای پياوی من وتیان «ئیمه تالب نین وه ئه زانین که به دهلی ئه وه نههرانه زورگرانه. وه به غهیره ز ئه م زاته کابرایه کیان وتی:

– من زه م ئه که م!

فه وره ن وتم:

– ته سديقت ههیه!

ته سديقه که ی نیشان دام. وتم:

– ئه م ته سديقه له وه قتيکا من لیره نه بووم، له ته رهف وه کیلمه وه ته سديق کراوه و نهیزانیوه، تو هه زار ئیشی که ت ههیه، وه سه روه تت ئه مه نده نییه! خهريك بوو قسه بکات، دهستم کرد به حیده تکردن و دهرم کرد، له پاشا کابرا له م خسوسه وه هه ر چند شکاتیکی زوری کرد، هه یچ فائیده ی نه بوو، وه له بهر ئه وه مه سه له یه زه ره ريکی زورم لی دا. هه ر له ئه وه رۆژهدا ئی حاله ی نههرهکان درا به ئه وه پياوه ی من. دائیره ی مالییه چونکه پرؤگرامان یه ک بوو به که مالی مه منوونییه ته وه قبوولی کرد.

له وه قتی حاسلاتدا هه ر وه کو به حسمان کرد هه ر معامه له یه کم له مولکه کانی خو مدا ئیجرا کرد بوو، له وه نههارانه شدا ئیجرام کرد، یه عنی وه کو پروتاندنه وه ی وه خوین خواردنی ئه هالیی مه زلووم. به م نه وعه

(۱) نیسفی: نصف، نیوه.

(۲) تهحه مولاتی ناو مال: مه سره فی ناو مال.

ئيشانە پارەم زۆربوو، يەنى بېجگە لە تەحەمولاتى^(۲) ناو مال و قەرز،
بووم بەساحىبى بىست سى ھەزار لىرەى نەقد.

ھەر وھو لە مەوپىش بەھسەم كەردبوو خولىاي گەرەبى ئەوئەندە لە
سەرمدا بوو، ھىچ ئارام نەبوو. جا ناردم لە ولاتىكى خارىج بەعزى
قالىچەى ئاورىشىمى جوان و بەعزى شتى بەقىمەتم سەند و بەنىازى
تەرەقىكەردن، مەئزەونىەتى يەك مانگم وەرگرت و چووم بۆ پايتەخت. كە
گەيشتمە پايتەخت واقىعەن لە ئەوئەندە، ھەر وھو خۆم ئارەزوم بوو،
ئەوئەندە حورمەتم نەبوو. ئەمما لە پاش تەقدىمكەردنى ئەشیاكان بۆ ئەو
جىگايانە كە لازم بوو، حورمەتم ئەوئەندە زىادى كەرد خەرىك بووم خۆم
نەناسمەو. ھەر ئىوارەيەك لە ئوتلىك و ھەر شەوئىك لە سىنەمايەك لە تەرەف
پىاويكى گەرەو دەعوەت ئەكرام، و لەو شارەدا ناويكى گەرەم پەيدا كەرد.

زۆر كەسى وا بوو كە چاويان پىم نەكەوتبوو نەيانئەناسىم و ھىچ
ئىستىفادەم بۆيان نەبوو بوو، ھەر لە خۆيانەو مەدح و سەنايان ئەكەردم.
بەمەحزى^(۱) ئەوئەى كە بىستبوومان زۆراب ئەفەندى پىاويكى مەوھىمە،
ئەوانىش بەتەقلىدى خەلقەو مەجبور بوون بەتەعريفكەردنم. ئاخىر ئەگەر
ئەھلى ئەم ولاتە ئەوئەندە سەرىع ئەلقەرار^(۲) نەبوونايە حالىيان و ھا
نەئەبوو.

لە پاش چەند رۆژىك وەعدەم وەرگرت كە بەوئەزىفەيەكى گەرەتر تەعین
بەكرىم. دواى تەواوبوونى مودەتى مەئزەونىەتەكەم، گەرەمەو مەھلى
وئەزىفەكەى خۆم. تەسادوفەن بۆ دەورىە لە مەركەزى قەزا چوومە دەرەو،
لە بەينى دوو عەشیرەندا كە داخلى ئەو قەزايە بوون، چەن سالىك لەو
پىش شەپوشورىك واقىع بوو بوو، وە سى چوار كەس لە بەينى ئەواندا

(۱) بەمەحزى: ھەر بەوئەى، بەتەنیا.

(۲) برىارى ھەلەشە، بى لىكدانەو.

(۳) ئەو كەسەى يەككى كوشتبى، پىاوكوژ.

كوژرا بوون. لهو ووقتهدا كه من گهيشتمه ئه و ناوه مهشغوول بوون له ناو خوياندا سولحيان ئه كرد و قهرارى موسالعه حهيان دابوو، بهم نهوعه كه قاتيله كانى (۳) ئهم عهشيره ته دوو كچى خويان بدهن به كورپى مهقتوله كانى ئه و عهشيره ته كهى تر، وه قاتيله كانى ئه ولاش دوو خوشكى خويان بدهن به برائى مهقتوله كانى (۱) ئهم عهشيره ته. خوم گويم لى بوو كچه كانى ئهم عهشيره ته هاواريان ئه كرد ئه يانوت: «بو خاترى خودا ئيمه ئه وانه نانسين كه ئيمه تان داوه به ئه وان، ههتا ئيستا نه مانديون؟ ئيمه خو كه سمان نه كوشتوو كه مهسئول بين و دلى قهوم و خويشيان شاد و مهنون بكهين. خوا هه لئاگرئ يه كيكي تر قهتلى كردوو، يه كيكي تر كوژراوه، ئيمه بوچى بكه وينه عه زابه وه؟ ئيحتمال ئيمه دلما ته عه لوقى به شه خسيكى كه وه بيت (۲) بوچى ئيوه سه رمايه ي حهيات و ژيانى ئيمه مه حوو ئه كه نه وه؟ ئه مانه خودا و ويژدان قبوولى ناكات؟»

بى خه بهر بوون كه خودا ئه وهنده سه برى ههيه ههزار شتى وه هه ي قبوول كردوو و ئه يكات، وه ويژدانيش ته نيا هه ر ئيسى (۳) ههيه و كهس به چاو نه يديوه! كوره كانى عهشيره تى ئه و لا له گه ل كچه كاندا بيستبوويان من له و پوژانه دا وام له وئى، به هه ر نه وعي ك بويان مومكين بوو بوو، خويان نه جات دابوو و فيراريان كردبوو، هاتنه لاي من. ئه وه له ن كچيكيان كه زور جوان و مه حبووبه (۴) بوو پيى وتم! «جه نابه ي ره ئيس ئه مرؤ ئيمه زور به ختيارين كه جه نابه ي عالي تان ته شريفى هاتوو بو ئهم ناوه، چونكه ئوميدمان وايه و به ته حقيق (۵) ئه زانين كه هه قى مه زلووم له زالم

(۱) كوژراو.

(۲) دلما ت به يه كيكي كه وه بيت.

(۳) ئيسم: ناو.

(۴) ئيسك سووك، شوخ و شهنگ.

(۵) به ته واوى، به دلنيايى.

تەواو

روونکردنەوھەك

دەربارەى چۆنئىتى ساغکردنەوھى ئەم دەستئوسە

لە سالى ۱۹۵۶دا، ئەم دەستئوسەم لەگەل چەند يادگارپىھكى كۆنى كەدا، لە ناو ئەو كتيبانەدا كەوتە بەرچاوكە لەلایەن باوكمەوھ كۆكراونەتەوھ و پاريزراون. ھەرچەند ئەو سەردەمەش، ھەوللى لە چاپدانيم دا، بەلام بەداخەوھ نەمتوانى ئەم ئاواتەم بەئىنمە دى.

لە ماوھى ئەم چەن سالى دواپىيەدا، بەتايپەتى لە ماوھى خويىندنمدا لە دەرەوھ، نرخ و بايەخى ئەم جۆرە يادگارنەم زۆرتەر بۆ دەرکەوت، چونكە بەچاوى خۆم بينيم، چۆن لە نامەخانەكانى ئەورويادا، لە پەرە كاغەزىكى پەرپووتەوھ تا ھەموو جۆرە دەستئوسىكى كۆن و تازە پاريزراو، وھ تا چ رادەپەك بايەخ بەم يادگارە چاپنەكراوانە ئەدرىت. جا بۆپە پاش گەرانەوھم، بريارم دا كە ئەم دەستئوسە ساغ بكەمەوھ، وھ بيكەم بەپەكەم ديارى و پيشكەشى خويىنەوھرانى بەرپىزى بكەم.

كاتى كە دەستم كرد، بەم كارە، دوو كۆسپى گەورە رپى چاپکردنى لى گرتەم.

پەكەم: لە لاپەرپەى پەكەمى دەستئوسەكەوھ تا لاپەرپە چواردەى، لە بارىكى زۆر پەرپووتدا مابووھ، وھەا بەپەكەوھ نووسابوون كە ھەوللى جياكردنەوھيان و دەست ليوەردانىان ئەبوھ ھوى ھەلوھرين و فەوتانىان.

دووھم: كۆتايى چىرۆكەكە، كە بەتەواوى ئاشكرا نەبوو، چونكە بەشيوھپەكە خستميەبەر ئەو پرسيار و گومانەى كە ئايا چىرۆكەكە

زۆرتر نەبوو ۋە ھېچى لى نەفەتتاۋە؟

بەتايىبەتى كە لى نەنوسىراۋو «تمت» يا «تەۋاۋ بوو» يا كۆتايىي ھات جا ھەر چەندە، دوا لاپەرەي دەستىنوسەكە بەنيوھى بەجى ھىلراۋە ۋ شىۋەي داپشتىنى دوا رستەش ئەتوانرى بىي بەلگەيەك، بەلام سۇراغىردن ۋ پىرسىيار كىردنم لەم بابەتەۋە بەپىۋىست زانى.

بەداخەۋە، كەسى وام نەدۆزىيەۋە كە لەم بابەتەۋە زانىارىيەكى تەۋاۋى ھەبى، يا لە ۋەختى خۇيدا ئەم دەستىنوسەي بەرچاۋكەۋتەبى، يا نوسخەيەكى كەي لە لا بىت بۇ ئەۋەي يارمەتىم بدات لە داپشتى سەرھەتاي چىرۆكەكەدا.

جا بۇ لاپىردنى كۆسپى يەكەم، ناچار بىپارى دەست لىدانى ئەۋ لاپەرەنەم دا، ۋە بەھەرچى چۆنى بى، سەرھەتاي چىرۆكەكەم داپشتەۋە سەرلەنۇي لەبەر تىشىكى ئەۋ رستانەي بۇم خويندرايەۋە ۋە بەيارمەتىي ناۋەرپۆكى چىرۆكەكە خۇي. لەبەرئەۋەي ژمارەي ئەۋ لاپەرەنە ھىندە زۆر نەبوون، زنجىرەي رووداۋەكان ھەرۋەكە خۇي ماۋەتەۋە ۋ تىك نەچۋە. بۇ كۆكردنەۋەي ئەۋ زانىارىيەنە، ئەۋەي كە لە باۋكەۋە ۋەرم گرتوۋە ئەمەي خوارەۋەيە:

ئەحمە موختار بەگى جاف، ئەم سەرگوزشتەيەي لە دەۋرۋەرى سالانى ۱۹۲۷ - ۱۹۲۸ دا نووسىۋە، دەستىنوسەكە بەدەستخەتى مامۇستاي شاعىرەلى كەمال باپىر نووسراۋەتەۋە، كە لەگەل خوالىخۇشبوۋ ئەحمەد بەگا پەيوەندىيەكى دۇستايەتىي گەلى بەتىنى ھەبوۋە، ۋە كۆكەرەۋەي بەشىكى گەرەي ھۇنراۋەكانىتى.

لە دانىشتىكى تايىبەتيدا، سەرھەتاي پايزى ئەمسال لە سلىمانى لەگەل مامۇستا عەلى كەمال باپىردا، ھەۋلى كۆكردنەۋەي زانىارىيەكى زۆرترم دا دەربارەي ئەۋ دەستىنوسە (لەم دانىشتەدا مامۇستا ئەحمەد ھەردى ۋ مامۇستا مەدھۇش بەشداربوون) لە بابەت مىژۋوى نووسىنەۋەي، ۋە

ژماره‌ی لاپه‌رېكاني، قسه‌كاني ماموستا عه‌لی كه‌مال باپير تيكرېا يه‌كيان
گرته‌وه له‌گه‌ل ټه‌وانه‌ی له باوكم بيست، هه‌روه‌ها ماموستا عه‌لی كه‌مال
باپير، كه ده‌ستنوسه‌كه‌ی به‌خه‌تی خو‌ی نووسيوه‌ته‌وه، ټه‌وه‌ی پروون
كرده‌وه، كه چيرپوكه‌كه‌ی ټه‌حمه‌د به‌گ هه‌ر ټه‌وه‌نده‌يه وه ټه‌وه دوا لاپه‌رېه‌ی
كه به‌نيوه‌ی ماوه‌ته‌وه، كوټايي چيرپوكه‌كه‌يه وه به‌مه له دوو دلي پزگاري
كردم.

شيوه‌ی داپشتني دوا رسته‌ی ټه‌وه لاپه‌رېه‌ش وه كه له پيشه‌وه وتم، هه‌ر
ټه‌وه راستيه ټه‌سه‌پيني. بيگومان ټه‌وه‌ی هونراوه‌كاني شاعير به‌وردي
بخوينيټه‌وه، له يه‌ك چوونكي ته‌واو ټه‌بيني له نيواني هيندي هونراوه‌ی
شاعير و ناوه‌رپوكي ټه‌وه چيرپوكه‌دا. شاعيري به‌سوز، خاوه‌نی هه‌لبه‌ستي له
خه‌وه‌لسن، له به‌شيكي به‌جيي هونراوه‌كانيدا، په‌رده له پرووي ناته‌واويي
كومه‌له‌كه‌ی و دزي و پرووتاندنه‌وه‌ی كاربه‌ده‌ستاني ټه‌وه سه‌رده‌مه
لاټه‌دات، وه‌ده‌ري ټه‌خات كه تاچ راده‌يه‌ك ميلله‌تی هه‌ژاريان
چه‌وسانوټه‌وه:

جاهيلان بوټيستيفاده‌ی زاتي خو‌يان روژ و شه‌و
له‌م موحيته مه‌نعی عيلم و سنعه‌ت و عيرقان ټه‌كه‌ن
پورپه‌شي دنيا و قيامه‌ت ټه‌وه نه‌فامانه‌ن كه‌وا
هه‌جوي قه‌وم و ميلله‌تی خو‌يان به‌پاره ونان ټه‌كه‌ن
ټاسمان ټيستنه‌وه‌ها چه‌رخاوه، جاهيل غالبه
گوربه و رپوي خه‌يالي مه‌رتبه‌ی شي‌ران ټه‌كه‌ن
چه‌ن كه‌سيكي تازه پياكه‌وتوو له كووره‌ده‌رچوون
پياو كه‌چوو بوټيش له پيشا يوټله‌مه‌ی گيرفان ټه‌كه‌ن

ياوه‌كو:

مه‌عناي وه‌ها ليك ټه‌ده‌نه‌وه به‌عزي مووه‌زه‌ف

قانون ئەوئەتە كەشفي بكن باخه‌ل و گيرفان
دەسا، هەر ئەم ناوهرۆكه پروئەيه كه له سنوورى تەنگەبەرى هۆنراوهدا
له‌وه‌نده زياتر دەرناپه‌رئ و كه ئەنجامى ليكدانه‌وه و سەرنجدان و
شاره‌زاييى شاعيره‌ له‌و ناوه‌ندهدا كه تيايا ژياوه، به‌تايبه‌تى كه خۆى چەن
كارىكى ميريى به‌په‌يوه‌ بردووه و به‌چاوى خۆى كارەساتى به‌په‌يوه‌بردنى
ديوه)، بووه‌ته‌ هه‌ويى ئەم سەرگوزشته‌يه.

له‌ دواييدا، تكام ئەوه‌يه كه هەر كه‌سى زانياريه‌كى نوئى هه‌يه
دەرباره‌ى ئەم دەست‌نووسه‌ بو‌مان بنه‌رئ! پيشه‌كيش سوپاسى ده‌كه‌م،
چونكه‌ به‌مه‌ خزمه‌ت‌يكي سامانى ئەده‌ب و زانيارىي ميلله‌ته‌كه‌مان ده‌كات،
له‌و بره‌يه‌شدا كه گيانى په‌رۆزى ئەو شاعيره‌ى كه ده‌لئ:

جه‌ژنى قوربان، سالى جارى خه‌لكى قوربان ئەكه‌ن
بو‌وه‌ته‌ن من په‌رۆزى سه‌د جار په‌رۆزى خۆم قوربان ئەكه‌م

شايانى ھەموو پېز و خوۋشەويستىيەكە لە لاي ھەموو پوۋشنبىرانى
مىللەتەكەمان.

د. ئىحسان فوئاد

خوئىنەوھەرى بەرپىز.

ئەم لىستەيە بو ئەوھى ئاگادار بېت كە لە چاپدانى ئەم
چىرۆكەدا، زۆربەي وشەكان بەپىي ئىملاي نوئ
نوسراون.

ھەروھە لەبەر ئەمانەتى عىلمىش تۆمارکردنى وشەكان
وھكو خوئى (چۆن لە دەستنووسەكەدايە) بەپىيويست
ئەزانين، وا لە خوارەوھەدا چەن نمونەيەك دەبينن:

| ئىملاي دەستنووسەكە | ئىملاي كتپبەكە |
|--------------------|----------------|
| ولادت | ويلا دەت |
| قضاء | قەزا |
| شھيد | شەھيد |
| معيشت | مەعیشەت |
| حلال | حەلال |
| ناممکن | نامومکين |
| غل وغش | غەلوغەش |
| وجدان | ويژدان |
| مسألة | مەسئەلە |
| قرضدار | قەرزدار |
| محمد | مەھمەد |
| شخص | شەخس |

| | |
|------------|---------|
| موتئهئسیر | متاثر |
| تهقلیدات | تقلیدات |
| عهنعونات | عنعنات |
| مهحرهمیهتم | محرمیتم |
| مهسهلا | مثلا |
| حوکمی | حکمی |
| بهعزن | بعضا |
| خهلاس | خلاص |
| قسه | قصه |
| مودهتی | مدتی |
| زاهیر | ظاهر |
| عهلاوه | علاوه |
| تهحقیقات | تحقیقات |
| تههدید | تهدید |
| نهزارهت | نظارهت |
| عهزهمهت | عظمت |
| تهئهمول | تامل |
| بهحیدهت | بهحدت |
| ئیقتراح | اقتراح |
| ئهتراف | اطراف |
| بهحسی | بحثی |
| تهسهورم | تصورم |
| حوجرهی | حجره |

| | |
|----------|---------|
| مووهفهق | موفق |
| مهحصور | محصور |
| رهزالهت | رذالت |
| موعهدهل | معدل |
| لهتيف | لطيف |
| ئيجازهم | اجازم |
| ئىسترحام | استرحام |
| تهعهجويم | تعجبم |
| قودرهت | قدرت |
| حاسل | حاصل |
| تهشهبوسى | تشبثى |
| موخاتهره | مخاطره |
| حوزوور | حضور |
| موعتهמיד | معتمد |
| ئىستيدعا | استدعا |
| تهقازى | تقاضى |
| تهتبيق | تطبيق |
| پروغرام | پروگرام |
| ئىعتيما | اعتماد |
| نهزافهت | نظافه |
| مولاحزه | ملاحظه |
| مهقسهد | مقصد |
| ئهزيهت | اذيت |

| | |
|---------|-----------|
| استغفار | ئىستىغفار |
| مباشره | موباشهرهت |
| تحصيلات | تهحسيالات |
| مظلوم | مهزلووم |
| ما فوق | ما فوق |
| تنظيم | تهنزيم |
| شدت | شيدتهت |
| اصرار | ئىصرار |
| عزل | عهزل |
| لذت | لهزهت |
| مطبعه | مهتبهعه |
| مستعار | موستهعار |
| تصادف | تهسادوف |
| عمدا | عهمدهن |
| كلمه | كهليمه |
| عظمه | عهزهمه |
| بشریت | بهشهریيهت |
| قطعا | قهتعهن |
| مبتلا | موبتهلا |
| ا ثنا | ئهثنای |
| تصادفا | تهصادوفهن |
| اعضا | ئهعزا |
| تكامل | تهكامول |

| | |
|-----------|-------|
| تهبیعی | طبیعی |
| موتلهقهن | مطلقا |
| موباحه | مباح |
| مهنزهره | منظره |
| فهزا | فضا |
| موعهزهب | معذب |
| موتلههزیز | متلذذ |
| قهتعہ | قطعه |
| ئهرازی | اراضی |
| زیممهت | زمه |
| تهسدیق | تصدیق |

